

Bariş Hayrettin Bilgiç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

06.03.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Barış Hayrettin Bilgiç

BİYOGRAFİM

Yıl bir Ocak bin dokuz yüz altmış altı bir kış gününde,
Bitlis ili, Ahlat ilçesi, Yoğurt yemez köyünde.
Yeni yılın başlangıcı, saat birinde.
Babamın yaptırdığı, O dağ evinde.
Gelivermişim dünyaya...
Tombul, apalak bir çocukmuşum,
Oyun oynamak için, koşmuşum yorulmuşum.
Gelmişim beş yaşına, ilk okula yazmışlar.
Zaman geç ip giderken, birikiyor anılar.
O küçücük yaşımla, ilkokula gitmişim,
Beş yıllık ilk okulu, dört yılda bitirmişim.
İlk okul bitince' de orta okula gittim,
Dayımların yanında, ilk sınıfı bitirdim.
İkinci sene geldim Ahlat'ın lisesine
Yerleşiverdik orda kalender tepesine
Babam bir ev tutmuştu bir salon üç odalı
Evimizin her yanı evler ile kapalı
Sabah erkenden kalkıp okula gidiyordum
Okulumu ama çok hem de çok seviyordum
Derken bir gün bitiverdi ortaokullu yıllar
Mahalleler gezerken birikiyor anılar
İki üç yıl kaddarda buralarda kalmıştık
Mahalledekilere bayağı alışmıştık
Lisedeki yıllarım çok güzel geçi yordu
Sınıfımı geçince ailem seviniyordu
Okulla birlikte vurulmuşum bir kıza
Sanki ay doğuyordu gece gezen hırsıza
Aynı zamanda bur da futbolda oynuyordum
İki üç yıl kaddarda buralarda kalmıştık
Mahalledekilere bayağı alışmıştık
Lisedeki yıllarım çok güzel geçi yordu,
Sınıfımı geçince ailem seviniyordu.
Okulla birlikte vurulmuşum bir kıza,
Sanki ay doğuyordu gece gezen hırsıza.
Aynı zamanda bur da futbolda oynuyordum,
Yaz sezonu gelince köyüme dönüyordum.
Köyümüzde de vardı bir futbol takımımız,
Orada toplanmıştık öğrenciydi yarımız.
Şirde yazıyordum lisedeki yıllarda,

Benim şiirlerim hep dolaşırdı aşklarda.
Yıllar geç ip giderken gelmişim Ankara'ya,
Sanki yeni çıkmışım ben denizden kara'ya.
Sürgün gibi geçerken yıllarım Ankara' da,
Sevgilim ise hapsini yaşıyordu Oda'da.
Bir yandan çalışıyor, bir yandan okuyordum,
Boş zamanı inanın, gece zor buluyordum.
Üniversite hayatım yenilmişti bu aşk'a,
Ayrılığın ızdırabı inanın ki bambaşka.
Derken günün birinde işimden kovulmuştum,
Bankaların birinde, yeni bir iş bulmuştum.
Sıkıntılı geçerken, benim gençlik yıllarım,
Şiirlere konuydu bütün hatıralarım.
Bir yıl sonra, kendimi köy hizmetlerinde buldum.
İki tatlı kelimeyle, bazen mutlu olurum.
Gün geldi, zaman çattı, gidiverdim askere,
Nisanın yirmisinde aliverdim teskere.
Askerlik dönüşünde, döndüm eski işime,
Dur demem gerekirdi, hayatın gidişine.
Günler ilerledikçe, yaşım geçti yıllarla,
Herkes bir şey götürdü,ben kaldım anılarla.
Adım Barış, ilim Bitlis, hobim şiir, takımım Galatasaray,
Bana bir kulübe,yeter sizin olsun köşk saray.
Karakter ararım ben, ırka dile önem vermem.
Yalancı insanları hayvan kadar sevemem.
Yeşil rengi, müziği, doğayı çok severim,
Yemek ayrımı yapmam, her yemeği de yerim.
Sevmediğim tek huyum sigardır, sigara,
Günlerden ayırım yapmam,sevmediğim renk kara.
Kanaatli insanım, parayı fazla sevmem.
Tapusunu verseler, bar pavyonlar edinmem.
Bu şiire aktardım kısaca hayatımı,
Okuyanlar ansalar yeter benim adımlı...

Açlık

Bir ilkbahar günü'nde,
Bakarken pencereden,
Çocukların hepsi aç,
Şu kaynar tencere'de.

Sordu yaşlı anneye?
O ne ki hep kaynıyor.
Tencerede yok bir şey,
Çocuklar aldaniyor.

Çoğu ağlayıp durdu,
Anne ekmek ver diye,
Hazreti Ömer'imiz,
Unu etti hediye.

Bunu hatırla ne olur!
Ekmeği çöpe atma.
Eğer komşun aç ise,
Sen tok olarak yatma.

Barış Hayrettin Bilgiç

Adilcevaz

Süphan dağı kucaklamış
Ayğır gölüne bağlamış
Vangölü bakıp ağlamış
Ceviz yurdu Elcevazım

Çok soyludur dedeleri
Yaramazdır bebeleri
Tam doğunun Efeleri
Yiğit yurdu Elcevazım

Van gölüne derler Deniz
Dünya çapındadır çeviz
Hele gelip bir görseniz
Yemyeşildir Elcevazım

Çok soyludur Dedeleri
Yaramazdır bebeleri
Tam Doğunun Efeleri
Cennet yurdu Elcevazım

Tarih kenti Adilcevaz
Sen Ona ne dersende az
Güller dolar bahçeler yaz
Cennet gibi Adilcevaz

Çok soyludur Dedeleri
Yaramazdır Bebeleri
Tam Doğunun Efeleri
Yiğit yurdu Elcevazım

Kef Kalesi göle bakar
Dereler Denize akar
Ulu Camii tam bir Çınar
Cennet yurdu Elcevazım

Çok soyludur Dedeleri
Yaramazdır bebeleri
Tam Doğunun Efeleri
Yiğit yurdu Elcevazım

Şu Ayğır gölü bambaşka
İnsan orda gelir aşka
Yaşayabilseydim keşke
Yeşil kentim Elcevazım

Çok soyludur Dedeleri
Yaramazdır bebeleri
Tam Doğunun Efeleri
Yiğit yurdu Elcevazım

Elcevazın süte düzü
Ceviz zaten onun özü

Dünya güzelidir Kızı
Cennet kenti Elcevazım

Çok soyludur Dedeleri
Yaramazdır bebeleri
Tam Doğunun Efeleri
Yiğit yurdu Elcevazım

Gidebilsen tırahbura
Binebilsen tırahtora
Koğuz düzü tam bir ova
Tahıl yurdu Elcevazım

Çok soyludur Dedeleri
Yaramazdır bebeleri
Tam Doğunun Efeleri
Ceviz kenti Adilcevaz

Barış Hayrettin Bilgiç

Ahlat

Van Gölü yanına yatmış yamaca,
Gölü seyrederek durursun Ahlat.
Tarihi tamamen bağrına basmış,
Tarihinle birlikte uyursun Ahlat.

Doğunun bağrında duran bir cevher,
Gönüllerde taht kurmuş bir cansın Ahlat.
Tarih çizgisiyle bezenmiş her yer,
Açık hava müzesisin sen Ahlat.

Abdurrahman Gazi, Dede Maksutlar,
Çifte kümbet ile Erzan Hatunlar,
Daha sayamadık binler milyonlar,
Bağrında yatıyor şu anda Ahlat.

Serpilmiş üstüne bir desen gibi,
Mezar taşın bir anıttır be Ahlat.
Türklüğün beşiğisin belli halinden,
Bütün bunlar bir kanıttır be Ahlat.

Alparslan'ı sen yolladın zafer'e
Kubbetül islamsın dünden bugüne,
Seninle inliyor bak dağ taş dere,
Tarihte makamın yücedir Ahlat.

Her yerin bir tarih, Her metren sevda,
Parlayan yıldızsın Doğu Anadolu'da
Cevizin, kayısın ahlat taşın, bastonunla,
Görölmeye değer bir yersin Ahlat.

Barış Hayrettin Bilgiç

Ahlat Şehri

Göle tepeden bakar
İnan çok canlar yakar
Burada başkentlik yapmış
Tarihte Selçuklular..

Sular Çarho'da kaynar
Gençler halayı oynar
Burada çok güzel olur
Kızlı erkekli toylar

Van gölünün kenarı
Selçuklular diyarı
Ahlat deyip geçmeyin
Çoktur Evliyaları...

Sular Çarho'da kaynar
Gençler halayı oynar
Şen olur bizim burada
Kızlı erkekli toylar

Barış Hayrettin Bilgiç

Ahlata Gel Ahlata

İki kubbe çifte kümbet
Mezarlıklar birer mabet
Daim olsun ilel ebet
Ahlata gel sen Ahlat'a...

Van gölünü seyredersin
Süte balı ceviz yersin
Sanki bir müze gezersin
Sende görsen çok seversin
Ahlata Gel Sen Ahlat'a...

İnci kefal şor balığı,
Canlı gel gör uygarlığı,
Taşa sinmiş sevdalığı
Uzun taşlı mezarlığı,
Görmek için gel Ahlat'a

Barış Hayrettin Bilgiç

Ahlat'ım

Şeni ulu kılmış yaradan halık,
Önün Van gölüdür arkan kayalık,
Elinde bastonun sofranda balık,
Ne de dik dururusun sen orda Ahlat.

Van gölün ne berrak havansa kuru,
İçilir çarho' dan suyun dup duru,
Selçuklunun koca imparatorluğu,
Seni başkent yaptı o an Ahlat'ım,
Senle zaferlere gitti Ahlat'ım.

Barış Hayrettin Bilgiç

Ahlatım Can Ahlatım

Uşkun çekmeye gidek
Tohum ekmeye gidek
Sen koy cacık peyniri
Pide almaya gidek

Ahlata gel ahlata
Sende gel payitahta
Sültan süleymen bile
Taht kurmuştur Ahlata

Dunustan gelir çörek
Şordan gelir göbelek
İmamlıdan deliler
Şehirlidir kecerliler

Ahlata gel ahlata
Sende gel payitahta
Sültan süleymen bile
Taht kurmuştur Ahlata

İki kubede çortiyi içek
Kırlarda şor ayranı
Ergezen tam ortası
Kalenderse üst yanı

Ahlata gel ahlata
Sende gel payitahta
Sültan süleymen bile
Taht kurmuştur Ahlata

Barış Hayrettin Bilgiç

Alim

Efeler içinde sen diyar,diyar
Gezerek hep dur sen orda alim.
Rabbim kılsın seni daim bahtiyar,
Süzerek hep dur sen orda Alim.

Pekpan panelleri sattın durmadan,
Sürmelide gündüz yattın durmadan,
Neşemize neşe kattın durmadan,
Hep gülerek dur sen orda Alim.

Baharda yağmur yağarsa hoştur,
İnsanı hayata bağlayan düştür,
Sen bizi durmadan coştur da coştur
Baharlarda coşmak ne hoştur Alim.

Pekpan panelleri bir marka artık
Yeni çıktığında çok pekpan sattık
Paneller uğruna üç gece yattık,
Sürmeli bizimle şenlendi Alim.

Şair Barış selam eder herkese
Uzakta olsan da selam ver sese
Bu sıralar sık aradın nedense
Tatil masrafımı çıkmadı Alim.

Barış Hayrettin Bilgiç

Ankara Sokakları

Hasret ayrı sevmekse zor,
Zaten sensiz hiç olmuyor,
Gurbet sensiz çekilmiyor,
Ankara sokakların da.

Ellerim daim boş kaldı,
Beynim hep maziye daldı,
Gözlerim seni aradı,
Ankara sokakların da.

Barış Hayrettin Bilgiç

Ankara'nın Kızları

Kara kaşı olur,Ela gözleri,
Aşınadır sana sanki yüzleri,
Güzel olur Ankara'nın kızları,
Fakat evlenince,azar diyorlar.

İyi yarendirler,çoğuda bahtlı,
Zaten az bulursun asık suratlı,
Güzel konuşurlar,sohbeti tatlı,
Fakat cevap versen,bozar diyorlar.

Zamanında gezmiş,bilir her yeri,
Sarışın ne ise; hele esmeri,
İlk bir iki yılda severler seni,
Fakat ondan sonra,ezer diyorlar.

Hep konuşur durur,sevmez susmayı,
Şöyle,böyle geçip gider balayı,
Eğer cimri isen yedin ayvayı,
Parayı az versen çizer diyorlar.

Akşam eve dönsen,bulunmaz yemek,
Kendini çok yormaz,pek vermez emek,
Derdini paylaşmaz,hep kalırsın Tek,
Çünkü gece.Gündüz gezer diyorlar.

Bir gün Kızılay'da,Birgün Ulus'ta
Tiyatro'da bile keserler patsa,
Doktordan gelirsin genede hasta,
Grip dahi olsa,numardan sızar diyorlar.

Bunu yazdım diye,bana kızmayın,
Vefalı olanlar siz alınmayın,
Şairler dostudur hanımın,Bayın,
Hep methiye yazsam,nazar diyorlar.

Barış Hayrettin Bilgiç

Annem'e

Onu özlüyorum zaman,zaman...
Gitmiyor bakışları olsa'da gece
Ne hayali bitiyor,
Ne yaptıkları,
Anıyorum onu ben hece, hece...
Bana zaman, zaman sarılışını,
Hele sabahları o bakışını,
Eliyle gömleğimi yıkayışını,
unutamıyorum....
Bana elleriyle yemek sunardı,
Her saniyem her dakikam her anımda o vardı,
Amama rabbim emretmiş Azrail bizden aldı,
Ben onu asla
Unutmuyorum....
Dualarım onunla her saniye, her saat,
Canım anam sen orada, huşu ile yat,
Sen yoksun burada diye; durmadı hayat,
Her şey aynen devam ediyor gibi..
Yanımda olmasan' da dualarım dasın...
Ben seni unutmadım,
unutmuyorum.Unutamıyorum.....

Barış Hayrettin Bilgiç

Arkadaşım

Orucunu tutup,namaz kılmadın,
Kötü emellerden,bir gün yılmadın,
Ölümü' de zaten hatırlamadın,
Neyine güvendin sen Arkadaşım.

Kötü emellere ayak uydurdun,
Ezan okunurken sen hep uyudun,
İbadeti yalnız yapandan duydun,
Sen neden yapmadın ey arkadaşım...

Bir gelir sıratlarda kurulur,
Herkesin hesabı tek,tek sorulur,
Hak tecellisini o zaman bulur,
Neden hep geç kaldın sen arkadaşım...

Bir gün ecel gelip kapın çalacak,
O kızgın cehennem yerin olacak,
O zaman da seni kim kurtaracak,
Neden hep yanıldın sen arkadaşım.

O gün gelirken de sırat başına,
Kimse bakmaz senin gözün yaşına,
Eyvah desen bile artık boşuna,
Ne edersin o zaman sen arkadaşım.

Şarap sofrasın da zaman geçirdin,
Tadını çıkartayım dedin gençliğin,
İhtiyarlayınca tutmadı dizin,
Biraz erken davran sen arkadaşım.

Huzuru ararsan gel de hakta bul,
Temizlik istersen namazını kıl,
Kötü emellerden kendini bir sil,
Hüsran olur sonun ey arkadaşım.

Barış Hayrettin Bilgiç

Artık Onu Sevmiyorum

Puslu bir yaz akşamı
Güneş ha battı ha batacak
Saat tam yedi kırk beş
Gelmedi gelmeyecek alçak

Artık onu sevmiyorum
Bin kez lanet ediyorum
Onu unuttum diyorum
Unutamıyorum

Trafik allak bullak
Biri sağdan geçiyor bir diğeri soldan
Bende ulaşmak için müdüre
Gidiyorum en kestirme yoldan

Artık onu sevmiyorum
Bin kez lanet ediyorum
Onu unuttum diyorum
Unutamıyorum
Maalesef unutamıyorum

Barış Hayrettin Bilgiç

Aşığım Be Arkadaş

Bugün kafam çok dağınık,
Fikirlerim allak, bullak.
Aşık olmuşum Özlem'e,
Araba kullanıyorum ağlayarak...
Dünya vız geliyor bana,
Yönümü çevirdim Çubuktan yana.
Havaalanına doğru giderken
Yanık müzik sesleri yükseliyor
Arabamın hoparlöründen
Dinlerken damardan şarkılar,
Beni kavaklıda bekliyor arkadaşlar.
Grubumuz dört artı bir,
Dostluktan öte kardeş olmuşuz her yönden.
Ben biraz geç kaldım onlar gitmişler önden.
Bu grup birbirini kardeş gibi seviyor
Onlarda beni lokantada bekliyor.
Her zaman takıldığımız mekan,
Yolu ezberlemiş arabam,
İçimden geçiriyorum
Gruba bölük bey donatmıştır masayı,
Şair Barış içki içmez,
Diğerleri çekiyordur kafayı.
Udi gene damardan şarkılar çalıyor,
Nerden bilsinler Cantürk arabada ağlıyor.
Offff ulan offffff.....
Neden bu aşk beni yakaladı neden?
Bunu öğrenmek lazım sevenlerden.
Aşık olmanın yaşı var mı dostlarım
Ama galiba bu sefer zor kaya'ya tosladım.
Ama seviyorum işte seviyorum be dostlar
İlyas Yıldız, Şener Küçük, Barış Hayrettin Bilgiç
Yol gösteren arkadaşlar
Ağabeyim Aslantürk Sangu
Yol gösteren kardeşlerim, kemancı,
Garson kardeş, bey fendiler, sen bacı,
Duyun, duyun beni
Seviyorum, seviyorum, seviyorum,
Seviyorum işte,
Seviyorum be arkadaş.

Barış Hayrettin Bilgiç

Ayağımız Sevdaya Takıldığında

AYAĞIMIZ SEVDAYA TAKILDIĞINDA

Gözlerim güzelliğinin esiri
Ben duygularımın mahkumuyum
Beyin dalgasındaki aşk arabası
Beni sende gezdiriyor
Mazinin derinliğinde kaybolan sevgim
Hasret şarkıları söylüyor
Seni öpmek için kabaran dudaklarım
Zevkin zirvesinde dans ediyor
Sana açılan kollarım
Kenetlenmek üzere geleceğe adımlıyor
Hey gidi yalan dünya hey
Bu aşk sarhoşluğu neden bize müptela
Bahar çiçekleri gibi
Bedenimize serpilmiş
Badanaj eden gönlümün ibresi yerinde sayıyor
İçtiğimiz aşk kahvesi bizi ayıltıyor
Yere düşmek üzereyken
Ayağımız sevdaya takıldığında
Esen rüzgarın azizliğiyle
Bir daha yıkılmamak üzere
Tarihe yazılıyorz.

Barış Hayrettin Bilgiç

Aynalar

Anlatacaklarım çoktur Şu anda,
Anlayacaklarım artık meydanda,
Ezilmeler oldu sağım,solumda,
Dost değil eskisi gibi aynalar.

Göz altında bak çoğaldı çukurlar,
Gittikçe azaldı gözdeki nurlar,
Beyazlandı saçlarımdaki kıllar
Dost değil aynalar eskisi gibi.

Elim titrer Allah'tan göremezler,
DiŐim kesmez onu' da bilemezler,
Vücudumu gizlemiş elbiseler.
Dost değil aynalar eskisi gibi.

Her yaşın güzeli çirkini farklı,
Ama hep derler ya atalar haklı,
Gittikçe oluyorum asık suratlı,
Dost değil aynalar eskisi gibi.

Ömür çabuk geçip gidiyor inan,
Boş geçen geçliğin her günü yalan,
Bak sana' da bir gün gelecek zaman,
Dost değil aynalar eskisi gibi.

Barış der gençliğin kıymetini bil,
Anne babaların el ayağını sil,
Onlar başucunda solmuş gonca gül,
Dost değil aynalar eskisi gibi.

Barış Hayrettin Bilgiç

Ayrılmadı Dünyadan

AYRILMADI DÜNYADAN

Kolay mı güzelim ayrı yaşamak
Taş topraktan ayrılmadı dünyada
Sevdanın yoluna yeni başlamak
Et tırnaktan ayrılmadı dünyada

Sevdalar doğarken birden öldüler
Bazen ağladılar bazen güldüler
Yıllarca kaybolup geri geldiler
Ama güneş ayrılmadı dünyadan

Karlar yağdı dağlar örttü üstünü
Yeşerdi çemenler verdi süsünü
Unuttuk bugünü yarını dünü
Ay akşamdan ayrılmadı dünyadan

İyilik yaptığın attı kazığı
Seni yıkmak için buldu açığı
Düşmanın elinden aldı kazığı
Dost yanında ayrılmadı dünyadan

Sevdiğim dediğin sana yan baktı
Bazen senin dikili taşını yıktı
Su verdiği elerin cefasız çıktı
Gönül senden ayrılmadı dünyadan

Barış Hayrettin Bilgiç

Baba

Yıllardır hep şiirler
Annelere yazıldı
Seni anan olmadı
Hep unutulun baba

Seni hep unuttuk biz
Halbuki olmaz sensiz
Ne kadarda çaresiz
Kalıverdiniz sen baba

Sevginin tamamını
Annelere mal ettik
Senin sevgin apayrı
Ama hiç düşünmedik

Hayat tecrüben ile
Bizlere örnek oldun
Kalbimizde boş kalan
Yeride sen doldurdun

Halbuki senin bizde
Anne kadar hakkın var
Hep olmuşsun bizlere
Sen koruyucu duvar

Parayı senden aldık
Sevgin ile yaşadık
Hep anneden ayırdık
Seni biz canım baba

Dünyadaki en zor şey
Bir babasız yaşamak
Seni unutmak değil
Görevdir alkışlamak

Barış Hayrettin Bilgiç

Baharı Yaza çevirdin

Sevgilim baharım yaza çevirdin,
Vücudum ısısı arttı durmadan.
Sevdamı bir günde sarhoş eyledin,
Senden ayrılalı yattı durmadan...

Ne yemeğim yedim ne çayı içtim,
Ne kabul eyledim nede vazgeçtim,
Durmadan rüyamda gelinlik biçtim,
Ama başkasına sattım durmadan.

Sensiz bir hayatı olmaz sanırdım,
Seni çok kalender diye tanırdım,
Ekmegimin yarısını sana ayırdım,
Sense beni aç bıraktın durmadan.

Sen özleme diye hep sana geldim,
Kendi öz canımdan fazlada sevdim,
Bunu yapacağın inan bilmezdim,
Beni başkasına sattın durmadan.

Barış Hayrettin Bilgiç

Barış Manço

Şarkıları yazan sen
Besteleri yapan sen
Sanatçı kişiliyen
Hayranım barış Manço

Dünya yı senle gezdim
İlginç olaylar gördüm
Sanatı senle sevdim
Sanatçı Barış Manço

Çocuklara yol gösteren
Şevgisini onlara veren
Sen oldun herkese yaren
Seni sevdiğim Barış Manço

Programlar hazırladın
Bir çok konuda sen vardın
Gıpta eder seni herkes
Der Barış Manço olaydım

Hep verdin zamanla savaş
Seni sevdi baci gardaş
Oldun eşşeğe arkadaş
Bir ömürsün Barış Manço

Barış Hayrettin Bilgiç

Baş tacı

Sen Şu yalan dŕnyanın bitmeyen ızdırabı,
Laf anlamaz gönlŕmŕn acı mihenk taŐısın.
Kalbim bir kez adını yazmış baş sayfasına
Sen görünmez kalbimin karagözü kaŐısın.
Sen acıkan kalbimin çorbasisın aŐısın...

Sesin için yaŐlansın ellerim ayaklarım
Senin için konuŐsun hep susan dudaklarım
Senin için hayatı ben hiçe de sayarım
AŐkımin karŐılıđı yaşamın baş tacısın.
Sen göğe Őahlanacak atımın kırbacısın...

İnsanlar bir gün doğar, bir gün elbet ölürlere,
Gidenler gelmez derler, belki bir gün gelirler.
Bu dŕnyanın aŐkına ne diye güvenirlere,
Sen benim mezarıma baş olacak taŐısın.
Sen bu büyük sevdanın gövdesine baŐısın...

Bende bahar başka bende yazlarda başka,
Nereden beni çektin sen bu çıkılmaz aşka,
Seni hiç görmeseydim ben kör olsaydım keşke,
Sen hayat merdivenimin çıkılmayan ucusun.
İmekleyen sevdamin minicik papucusun...

Sen gökyüzünde yıldız, erişilmez bir dağsın,
Sen biten üzümlerim sen gönlŕmdeki bağsın,
İstesem de seni ben bu kalbime sığmazsın
Sen benim hayatımın yeni gelmiş yazısın.
Sen aŐıđın sevgiliye nağme çalan sazısın.

Sen benim topraklarım sen çizilmiŐ haritam,
Sen benim ruh ikizim sen benim efkar sofram,
Sende yaŐlanmak güzel senle baŐkadır ortam,
Sen bana yaz gelmeden erken gelmiş bir kıŐsın.
Sen baŐıma altın taç sen soframdaki aÇsın...

Barış Hayrettin Bilgiç

Bayram

Bugün yaşamak Bayram'ı,
Büyüklerin de Bayram'ı,
Anne Baba yolu gözler,
Çocuklar gelse Bayram'ı...

Şendir o Zaman Gönüller,
Huzur buluyor büyükler,
Çocukların yolunu bekler,
Çocuklar gelirse Bayram'ı...

Barış Hayrettin Bilgiç

Be Oğul

Seni koklamaya ben kıyamazken
Toprağı üstüne örttün be oğul
Gurbet hasretine dayanamazken
Toprağın altına yattın be oğul

Kalleşler kahpece vurdular seni
Yüz yüze savaşa çıkamadılar
Dünyamı karatıp yaktılar beni
Ama gene seni yıkamadılar

Dağlar titriyordu naralarından
Sen kurşun sıkmazdın arkalarından
Kovulup çıksınlar vatanımızdan
Diye diye şehit oldun be oğul

Barış Hayrettin Bilgiç

Bekle Beni

Dışarıda yağıyor kar,
Mevsim artık sonbahar.
Bekle sevgilim bekle,
Beş yüz elli günüm var.

Bekle beni sultanım,
Özledi seni canım,
İzin ver komutanım,
Beni bekleyenim var.

Dışarısı kar beyaz,
Hava soğuk gece ayaz,
Bu kışta gelemesem,
Geleceğim gelen yaz.

Bekle beni sultanım,
Özledi seni canım,
İzin ver komutanım,
Beni bekleyenim var.

Acemilik biterse,
İzine geleceğim.
Özlemin biter o an,
Seni çok göreceğim.

Bekle beni sultanım,
Özledi seni canım,
İzin ver komutanım,
Beni bekleyenim var.

Barış Hayrettin Bilgiç

Belli Senin

Ankaralı mısın,Bingöllü müsün,
Ne toprağın belli, ne ilin senin,
Mazinse gelecek şeytan üçgeni,
Ne milletin belli, ne dilin senin.

Atarsın durmadan,çuvalla yalan,
İmkan olsa edersin her yeri talan,
Ölçülerin bilsem vereceğim palan,
Ne boyun bellidir, ne yaşın senin.

Sosyal demokratım deyip geçinme,
Camızlarda bazen yatarlar çime,
Bilmem ki bu edan bu nazın kime,
Ne makamın belli, ne sazın senin

Ayrı telden çalmak senin eserin,
Görür gibi oldum kızarmış tenin,
Dünya da kaldı mı artık sevenin,
Ne sevgin bellidir, ne saygın senin.

Vakitsiz öten horozun sonu bellidir,
Gittiğin yolların kırktır ellidir,
Seni gören derki gazetecidir,
Ne haberler senin, ne resim senin.

Barış Hayrettin Bilgiç

Bellidir

Şah olsan'da fayda etmez
Gideceğın yol bellidir
Emretmiş ulu yaradan
Tutacağın yol bellidir...

Kafana koymuş beynini
Dizayn etmiş her yerini
Resulullah rehberini
Tutacağın kul bellidir.

Helalle haram var demiş
Tercihini sana vermiş
İsteddiğini yap demiş
Olacağın hal bellidir.

Yarada'nın emrine uy
Hem de güzel olsun bu huy
İster oku istersen duy
Tutacağın dal bellidir.

Barış Hayrettin Bilgiç

Ben Olayım

Çiçeği ben olayım,
Sen de dalımda yaprak.
Ben yerde yatan çimen,
Sen beni saran torak.

Karanlığı sürmeyin,
Sürmeyin üzerime.
Beni kaybederseniz,
Kimse gelmez yerime.

Gövdesi ben olayım,
Sen dalımda tomurcuk,
Ben örölmüş bir iplik,
Sense dizili boncuk.

Karanlığı sürmeyin,
Sürmeyin üzerime.
Beni kaybetsen canım,
Kimse gelmez yerime.

Barış Hayrettin Bilgiç

Beni Asla

BENİ ASLA

Arkadaşım Erol Çınar' a -

Gezerken Uludağ' da
Elimde kırık taneli tespih,
Ayağımda yırtık potin,
Sırtımda üç düğmeli yelek,
Başımda fotür şapka,
Biri çıktı kaşıma!
Gelin gibi edalı,
Çıtı pıtı bir kız,
Yürüyüşünde sanki saklı endamı.
Yürürken arkasından izi kalıyor,
Selamlaştık,
Konuştuk şundan,bundan,
Ben Auer den O duru turdan.
Bana seni sordu! O an,
Hatırlayamadım.
Tarif etti;
Selvi boylu, ela gözlü,geniş omuzlu
Sarışın cana yakın
Dost' mu dost,
Entelektüel ...
Ha puroda içer, gözlükte takar dedi.
Hem' de çok yakışıklı
Adı Erol mu dedim,
Çınarı da var dedi.
Eğer rastlarsan selam söyle dedi,
Kim diyeyim? dedim.
İstanbul'da dersin,
Ya hatırlamazsa,
Duru turdan dersin.
Gene hatırlamazsa,
Uludağ'dan dersin.
Ya beni, ya turu,yada Uludağ'ı
Birisini mutlaka hatırlayacaktır.
Belki turu,İstanbul'u, Uludağ'ı
Unutmuş olabilir,
Ama Beni asla...

Barış Hayrettin Bilgiç

Bir Annenin Feryadı

Her Türk genci gibi sana da görev,
Eğitim işindir nöbetse ödev,
Aklına hiç takma sağ salimdir ev,
Seni annen özler sevgili yavrum!

Hak ne emretmişse O olur ancak,
Askerlik dediğin kutsal bir ocak,
Benden sana selam al kucak kucak,
Sende selam gönder sevgili yavrum!

Vatanın emrinde şimdi Müşteba,
Kutsal görev için harcıyor çaba,
Vatanın için çalış olsanda heba,
Vatan senle inler sevgili yavrum!

Bir yıldır askerdin vatan emrinde,
Dağları taradın sen Hakkari'de
Vatan için öldün şehitsin sende,
Senle gurur duyduk sevgili yavrum!

Sensizlik inanki en acı olay,
Sensiz yaşamaksa zaten bir olay
Yollara döküldü tabur ve alay,
Seni uğurluyor sevgili yavrum!

Senin boşluğunu dolduramadım,
bir dakika olsun unutamadım,
Hala gittiğine inanamadım,
Beni de alsaydın ne olurdu yavrum!

Artık Yaşamanın bir anlamı yok,
Sen gittikten sonra çok yıkıldım çok,
Yemeğin içeceğin tadı tuzu yok,
Dayanamıyorum sevgili yavrum!

Barış Hayrettin Bilgiç

Bir Bilebilse

Ne çok beklemiştim dün,
Telefonlarım durmadan çalsınlar diye.
Özlemiştim sesini ta uzaklardan,
Bana bu ettiğin eziyet niye.

Kar mı yağdı,orya üşüyor musun,
Telefonlar çaldı aramadın sen.
Haber beklediğimi bilmiyor musun,
Burada dona kaldım, ayrıldım ben.

Ararsan, duyamam diye yatmadım,
Saçlarım tarumar hiç taramadım,
Şarkılar dinledim tat alamadım,
Neler çektiğimi bir bilebilse.

Bugünde; gelmedin gönül yatıma,
Belki giremedim senin hattına,
Bin kez çıktım apartmanın en üst katına,
Adını yazmıştım bir silebilsem.

Sabırlı insanım gene beklerim,
Ama bir haber ver, suçum ne benim.
Belki de anlamsız bu sitemlerim,
Beni bu halimde,bir görebilse.

Hasret mi,sevdami, özlem mi nedir,
Bir duygu depremi yaşıyorum ben.
Sade bir bağ evi, yeşil bir çemen,
Sen yokken orada bir viranedir.

Ya haber ver, yada çok üzme beni,
Doruk noktasında kaldım sevdanın.
Bir temmuz güneşi doğuyor yine,
Vicdan merhametin, hiç yok mu senin.

Adım Barış senin için yazdım nağmeler,
Değişti mi gündüz olmuş geceler,
Acıya dayanmak kolay mı beyler,
Sahi başka adın yok muydu senin..

Barış Hayrettin Bilgiç

Bir Günü

Sevgili Hüseyin Bolat' a-
Efkarın vizyonundayım bugün
Başım eğilebildiği kadar önde
Donan parmaklarımın arasında
Bir filitresiz sigara
Sırtımı alabildiğine dayamışım
Yıkılacak duvara
Ayağımdaki potinler
Biri kırk biri kırk bir numara
Meydan okuyorum tüm dünya' ya
Üç beş altı hatta yedi milyara
Dünyayı saniyede oltalı yorum
Otuz üçlük tespihimle
Kimi şampiyonluk kutluyor
Kimi çekmiş kafayı
Bende çömelmişim 0 duvar dibine
Seyrediyorum özgürce ayı
Seni almışım yanıma
Tek çevir ediyorum dünyayı
Kalp atışlarımı kaldırımdan geçenler sayabiliyor
Buda paketimdeki en son sigara
Saatim yarını çoktan etmiş
Bir güne gücüm yetmezken
Kafa tutuyorum yıllara
Kafa tutuyorum yollara.....

Barış Hayrettin Bilgiç

Bir Tanem

Sen hayır desende fayda etmiyor,
Ben gönlüme yenik düştüm bir tanem.
Beynimden atsam da çekip gitmiyor,
Ben beynime yenik düştüm bir tanem.

Katlanmak mı lazım bu zor sevdaya,
Adını yazmaya çalıştım suya,
Biliyorum sevdam kuru kuruya,
Ben sevdama yenik düştüm bir tanem.

Kalbim bir kez düşmüş aşk tuzağına,
Onu götürüyor hep ayağına,
Sanki biri eğilip kulağıma,
Der sevdaya yenik düştüm bir tanem.

Önüme koymuşlar aşılmaz yollar,
Sanki biri durmaz hep onu kollar,
Ona durdu bana hep geçti yıllar,
Ben yıllara yenik düştüm bir tanem.

Geceler uyansam karşımda o var,
Bazen bir tül perde bazen bir duvar,
İmkansız oluyor bazen arzular,
Ben arzuma yenik düştüm bir tanem.

Aşka yenik düştü ozan Barışta,
Bir çok kez yazları yaşadım kışta,
Dağıtmış bu gönlüm akıl yok başta,
Ben hep sana yenik düştüm bir tanem.

Barış Hayrettin Bilgiç

Biyografim

Yıl bir Ocak bin dokuz yüz altmış altı bir kış gününde,
Bitlis ili, Ahlat ilçesi, Yoğurt yemez köyünde.
Yeni yılın başlangıcı, saat birinde.
Babamın yaptırdığı, O dağ evinde.
Gelivermişim dünyaya...
Tombul, apalak bir çocukmuşum,
Oyun oynamak için, koşmuşum yorulmuşum.
Gelmişim beş yaşına, ilk okula yazmışlar.
Zaman geç ip giderken, birikiyor anılar.
O küçücük yaşımla, ilkokula gitmişim,
Beş yıllık ilk okulu, dört yılda bitirmişim.
İlk okul bitince' de orta okula gittim,
Dayımların yanında, ilk sınıfı bitirdim.
İkinci sene geldim Ahlat'ın lisesine
Yerleşiverdik orda kalender tepesine
Babam bir ev tutmuştu bir salon üç odalı
Evimizin her yanı evler ile kapalı
Sabah erkenden kalkıp okula gidiyordum
Okulumu ama çok hem de çok seviyordum
Derken bir gün bitiverdi ortaokullu yıllar
Mahalleler gezerken birikiyor anılar
İki üç yıl kadarda buralarda kalmıştık
Mahalledekilere bayağı alışmıştık
Lisedeki yıllarım çok güzel geçi yordu
Sınıfımı geçince ailem seviniyordu
Okulla birlikte vurulmuşum bir kıza
Sanki ay doğuyordu gece gezen hırsıza
Aynı zamanda bur da futbolda oynuyordum
İki üç yıl kadarda buralarda kalmıştık
Mahalledekilere bayağı alışmıştık
Lisedeki yıllarım çok güzel geçi yordu,
Sınıfımı geçince ailem seviniyordu.
Okulla birlikte vurulmuşum bir kıza,
Sanki ay doğuyordu gece gezen hırsıza.
Aynı zamanda bur da futbolda oynuyordum,
Yaz sezonu gelince köyüme dönüyordum.
Köyümüzde de vardı bir futbol takımımız,
Orada toplanmıştık öğrenciydi yarımız.
Şiirde yazıyordum lisedeki yıllarda,
Benim şiirlerim hep dolaşırdı aşklarda.
Yıllar geç ip giderken gelmişim Ankara'ya,
Sanki yeni çıkmıştım ben denizden kara'ya.
Sürgün gibi geçerken yıllarım Ankara' da,
Sevgilim ise hapsini yaşıyordu Oda'da.
Bir yandan çalışıyor, bir yandan okuyordum,
Boş zamanı inanın, gece zor buluyordum.
Üniversite hayatım yenilmişti bu aşk'a,
Ayrılığın ızdırabı inanın ki bambaşka.
Derken günün birinde işimden kovulmuşum,
Bankaların birinde, yeni bir iş bulmuşum.
Sıkıntılı geçerken, benim gençlik yıllarım,
Şiirlere konuydu bütün hatıralarım.

Bir yıl sonra, kendimi köy hizmetlerinde buldum.
İki tatlı kelimeyle, bazen mutlu olurum.
Gün geldi, zaman çattı, gidiverdim askere,
Nisanın yirmisinde alıverdim teskere.
Askerlik dönüşünde, döndüm eski işime,
Dur demem gerekirdi, hayatın gidişine.
Günler ilerledikçe, yaşım geçti yıllarla,
Herkes bir şey götürdü, ben kaldım anılarla.
Adım Barış, ilim Bitlis, hobim şiir, takımım Galatasaray,
Bana bir kulübe, yeter sizin olsun köşk saray.
Karakter ararım ben, ırka dile önem vermem.
Yalancı insanları hayvan kadar sevemem.
Yeşil rengi, müziği, doğayı çok severim,
Yemek ayırımı yapmam, her yemeği de yerim.
Sevmediğim tek huyum sigardır, sigara,
Günlerden ayırım yapmam, sevmediğim renk kara.
Kanaatli insanım, parayı fazla sevmem.
Tapusunu verseler, bar pavyonlar edinmem.
Bu şiire aktardım kısaca hayatımı,
Okuyanlar ansalar yeter benim adımlı...

Barış Hayrettin Bilgiç

Canım Dostum Dediklerim

Kaderime mi yazılmış
Dertlere hep namzet im ben
İlk tekmeyi onlar vurdu
Dost dediğim o ile sen

Arkamdan kuyum kazdılar
Hep omuzum da gezdiler
Bin bir Senaryo yazdılar
Canım dostum dediklerim

Yazdım onlar için şiir
Ne köy koydum nede şehir
Bana içirdiler zehir
Canım dostum dediklerim

Barış Hayrettin Bilgiç

Çalakaldım

Suçum insanlara çok mu inanmak,
Yoksa görünüş mü diyor bu ahmak,
Davul başkasında bendede tokmak,
Sesiz ve sedasız çala kaldım ben.

Sitem değil bir insanlık dramı,
Yol ortalarında kalakaldım ben.
Koca bir göl bende ise bir kaşık maya,
Nasrettin misali çala kaldım ben.

Ben bir kayık, karşımdaki okyanus,
Sağımda balina, solumda yunus,
Çaresiz kalınca sevgide sus, pus,
Derinden,derine yaka kaldım ben.

Anlamı yok sonu olan dünyanın,
Değeri yok sağlam olmayan canın,
Neyleyim ellisinde çoğalan malın,
Sadece miktara baka kaldım ben.

Boynumu geçirdim o kalın ipe,
Dedim o gelmezse salacam dibe,
Sevgilim dediğim dedi bana ne,
İpler indi orda donakaldım ben,

Bizim bu dünyamız geçti sevgisiz,
Şairin hayatı olmaz şiirsiz,
Şiirim okundu dedim izinsiz,
Herkes gitti adliyede kalakaldım ben.

Ne çabuk geçi yor saatler aylar,
Binlerce kez doldu boşaldı çaylar,
Halime bir bakın bayanlar baylar,
Şiir bitti burada çaka kaldım ben.

Barış Hayrettin Bilgiç

Çerkez Kızı

Gözler ela olur,belleri ince,
Sadık kalır her an,sevdiği gence,
Dünyanın en güzel, kızıdır bence,
Açan bir çiçektir, bu Çerkez kızı.

Aileden alır terbiye ahlak,
Zerre kadar iz yok her an alını ak
Sanki yeni açmış pembe bir zambak
Dünya güzelidir hep Çerkez kızı.

En güzel yemeği sunar sofraya
Hep saygılı olur ana babaya
Yüzleri benziyor bir dolunaya
Mehtap kadar güzel bu Çerkez kızı

Seni anlar ortak olur derdine
Layık olur her an senin sevgine
Setenay,Denef, Sinemis, Gubse
Güzel isim alır hep Çerkez kızı

Barış Hayrettin Bilgiç

Çiçek

Kanser denen illeti yaşıyordu bağırın' da
Bugünden de ümit yok karanlıktı yarın' da
Yaşam kısıtlanmıştı ayrılması gerekiyordu dünya' dan
Çağırarak yok muydu onu Ay'dan uzaydan
Ailesi çiçekle seslenmişti yavruya
Bir anda Dünya dönmüş Ay girmişti odaya
Sandalye' nin ucuna oturmuştu koca Ay
Yıldızlar' sa el ele çekiyorlardı halay
Şanki bütün çiçekler ona koşuyorlardı
Önce giden saçları geri geliyorlardı
Her şeyi tiye almış, çiçek denen bu varlık
Onun için bitmişti o görünmez karanlık
Arena bu çiçeği sundu bütün Türkiye'ye
Kanser yenik düşmüştü bu muazzam sevgiye
Ben bir şair olarak o an çok duygulandım
Bu şiiri yazarken gizli, gizli ağladım
Ne güzel bir sadakat örneğiydi bu olay,
Bunu başarmak zorken oluvermişti kolay.
Çok denedim o anda ama ulaşamadım,
Bu muhteşem aileyi ayakta alkışladım.
Hatta dedim sevgimi bende ona açayım,
Uzaktan olsa bile sımsıkı sarılayım.
Birden ısındım ona ne oldu anlamadım,
O sevginin karşısında bir anda dona kaldım.
Dedim kendi kendime ne yapıyorsun Barış,
Belki sana kızarlar belki tutarlar alkış.
Bu muhteşem olaya şahit olsun Arena,
Yıldırım aşk derler ya benim ki bu galiba.
Uğur DüNDARın yanında çiçeğe teklif edeyim
Kabul ederse eğer onunla evleneyim
Şimdi sesleniyorum ne diyorsun ey çiçek,
Bizim için başladı bu muhteşem gelecek.
Uğur bey' le Cemal bey olsun şahitlerimiz
İlelebet yaşasın doğacak bu sevgimiz.

Barış Hayrettin Bilgiç

Çocuklar

Beşeriyetin en güzel meyvesi onlar
Çocuğuyla övünür bütün ana babalar
Çocuklar masum,
Çocuklar sevimli
Çocuklar evin neşe kaynağıdır...
Çocuklar insana yaşama arzusu
Kalbimizin neşesi
Evimize doğan güneş
Vücudumuzun ateşi
Canımızdan bir barça
Canımızın bir eşi
Onlar bizi yaşama bağlıyorlar...

Barış Hayrettin Bilgiç

Dağlar Seni Deviremez Dayı Bey

Ne dalgalar gördün sen
Ne kızıl kıyametler
Ne felaketler yaşadın
Ne deprem ne afetler...

Hala dimdik ayaktasın
Maşallahın var senin
Yılmadın yıkılmadın
İyi ki de sen varsın...

Ne zamanlar geçti senden
Ne dakika ne saatler
Hayat seni es geçmedi
Hep bulundu vaatler...

Ama şükür Allah'a
Kardeşim yıldızı buldun
Gerçi sana bıraksak
Şenge ilede mutlu olurdu...

Çok şükür ayaktasın
Ne iyiki sen varsın
Hep hayatımızda ol
Rabbim seni korusun...

Barış Hayrettin Bilgiç

Deprem

Bir gürültü koptu, şimşekler çaktı,
Yerle Gök birleşti sanki o anda.
Baktım binalardan avazlar çıktı,
kıyametler koptu sanki o anda.

Kasım doksan dokuz bolu kaynaşlı,
Zannetim bir anda toprak oynaşdı,
Sanki dağlar bir dakikada birleşti,
Alt üst oldu dünya sandım bir anda.

Hava çok karanlık ortam çok soğuk,
Bu depremin zaten yüzü çok donuk,
Çevrme bir baktım kimsecikler yok,
Sanki herkes bir tarafa kaçtı o anda.

Enkaz altındayım yerim çok oyuk
Dona çekiyoruz sandım bir anda,
Naralar yükseldi havada boğuk
Kıyamet kopuyor sandım o anda.

Saat yedi gibi başladı deprem,
Ağlıyor insanlar her yer oldu zem,
Sanki asırlardır başladı özlem,
Herkes bir birini andı bir anda.

Lokantada yemeği yiyememiştik,
Ayranlarımız masada içememiştik,
Hesabı'da daha ödememiştik,
Sanki tabaklar havada uçtu biranda.

Barış Hayrettin Bilgiç

Dostlarım

Bakarken pencereden,
Görüyormuş açları,
Savrulmuş rüzgarlar' da
Hep dağılmış saçları.

Elleri çatlak patlak,
Elbisesi yırtılmış,
Dost diye sığınandan,
Düşman gibi ayrılmış.

Ne selam vermek için,
Nede tutmak elini.
Dostlarından sakınmış,
Suskun tutmuş dilini.

Başkasına kar yağsa' da
Bana Güneş havalar.
Şükür benim düşmanım yok
Binlerce' de dostum var..

Barış Hayrettin Bilgiç

Durmadan

Sevgilim baharım yaza çevirdin,
Vücudum ısısı arttı durmadan.
Sevdamı bir günde sarhoş eyledin,
Senden ayrılalı yattı durmadan...

Ne yemeğim yedim ne çayı içtim,
Ne kabul eyledim nede vazgeçtim,
Durmadan rüyamda gelinlik biçtim,
Ama başkasına sattım durmadan.

Sensiz bir hayatı olmaz sanırdım,
Seni çok kalender diye tanırdım,
Ekmegimin yarısını sana ayırdım,
Sense beni aç bıraktın durmadan.

Sen özleme diye hep sana geldim,
Kendi öz canımdan fazlada sevdim,
Bunu yapacağın inan bilmezdim,
Beni başkasına sattın durmadan.

Barış Hayrettin Bilgiç

Dünya Özlemi

Sen gökyüzünde güneş,
Bende bulut olsaydım.
Sen fazla ısındığında,
Seni gölgeme alsaydım.

Sarsaydım seni bulutlarımla,
Bir sevgi sıcaklığında,
Sen çeşme başında çiçek,
Bende senin kucağında.

Okşasaydım saçlarını çiçeğin,
Dokunarak teninin derinliklerine.
Bir sigara olsaydın dudağımda,
Seni çekseydim ta ciğerlerime.

Güneş batacakken takılsaydı bulutlarıma,
Sana yüz yıl şarkılar söyleseydim.
Baktım güneş batmaya inat etti,
Senin narin kollarında ölseydim.

Cennetin güzel gülleri arasında,
Sonsuza dek gelmeni bekleseydim.
Ya temelli kalbimden yok olsaydın,
Yada seni bu kadar sevmeseydim.

Uzansaydım cennetin yeşil ovalarına,
Sensiz geçen her güne bin bir ağaç ekseydim.
Ahi ret' de gelsem de bir şey olmaz yanına,
Ne olurdu dünyada özlemimi çekseydim.

Barış Hayrettin Bilgiç

Dünyamıza hoşgeldin

Kalbimizin paslanmayan ögesi
Bu dünyaya aramıza hoş geldin
Dünyanın çekilmez çaktır çilesi
Çileleri sen çekmeye hoş geldin

Ablaların ablasısın her zaman
Bazen çok durgunsun,bazen de yaman
Seni tanımayan bilmez her zaman
Dünya telaşına sende hoş geldin.

Neşeyi sevinci sen hep yaşarsın
Eniştemin tepesine düşen bir karsın
Kalpten söylüyorum iyi ki varsın
Dostumuz olmaya sen hep hoş geldin

Abla nezaketten yaştan değildir
Ben abisiyim onun düştüğü değildir
Rabbim bu dünyada onu hep güldür
Kalbi yumuşacık sen hep hoş geldin.

Manolya yeğenim candır canandır
Eniştem Vedat sa Mekke de sufi olandır
Arkadaş çevresi şendir bir harikadır
Yuvamıza evimize barkımıza hoş geldin.

Barış Hayrettin Bilgiç

Dünyamıza Hoşgeldin Belgin Aysun Yıldız ablam

Kalbimizin paslanmayan ögesi
Bu dünyaya aramıza hoş geldin
Dünyanın çekilmez çöktür çilesi
Çileleri sen çekmeye hoş geldin

Ablaların ablasısın her zaman
Bazen çok durgunsun,bazen de yaman
Seni tanımayan bilmez her zaman
Dünya telaşına sende hoş geldin.

Neşeyi sevinci sen hep yaşarsın
Eniştemin tepesine düşen bir karsın
Kalpten söylüyorum iyi ki varsın
Dostumuz olmaya sen hep hoş geldin

Abla nezaketten yaştan değildir
Ben abisiyim onun düştün değildir
Rabbim bu dünyada onu hep güldür
Kalbi yumuşacık sen hep hoş geldin.

Manolya yeğenim candır canandır
Eniştem Vedat sa Mekke'de sufi olandır
Arkadaş çevresi şendir bir harikadır
Yuvamıza evimize barkımıza hoş geldin.

Enişten varsa derdin var; hep zaten
Ne mübarek insanlarmış seni büyüten
Binlerce kez söylüyorum bak kalpten
Sen her zaman bu dünyaya hoş geldin.

Kıymeti de bilirsin nezaketi de
Değeri de bilirsin muhabbeti de
Dinlemeyi de seversin,hem sohbeti de
Saygımıza sevgimize kalbimize hoş geldin....

Barış Hayrettin Bilgiç

Ebediyete Dek

Sen benim baharım yazım
Sen ağacıma yaprak
Sen güneşe gölgem
Köküme toprak
Sen elimde sazım
Çatlayan dudaklarıma su
Yalnızlığım
Çektiğim çile doğrusu
Çıplak ayaklarıma pabuç
Ya sürekli yanımda kal
Ya temelli uç
Sen sırdaşım
Vefasızlıkta bile
Sen arkadaşım
Sen beni benimle bilen
Ben konuşurken sen dinleyen
Benimle gülüp benimle ağlayan
Karakterin
İşte bu beni sana bağlayan
Sen dostuma dost
Düşmanıma düşman
Hep senle gurur duydum
Bir an olmadım pişman
Sen bugünüm, yarınım
Geçmişim geleceğim
Sen gözümdeki yaş
Kalbimdeki çiçeğim
Ebediyete dek
Hep seni seveceğim...

Barış Hayrettin Bilgiç

Geç Kaldın

Bundan çok yıllar önce, kasabanın birinde
İki çocuk yaşamış küçük bir mahalle' de
Zamanla büyümüşler, okulda gitmişler
Tam lise yıllarında, bir birlerini sevmişler
Erkeğin adı Kenan, kızın adı Galize imiş,
Orta okuldaki aşk, liseye de devretmiş.
Kenan kızı istemiş babası, annesinden,
Onlarda olmaz demiş işsizliği yüzünden.
Anlatmışlar Kenan'ı babasına Galize 'in
Gururlu karakterli bir gencidir mahallenin
Gurur ve karakterle karın doyar mı demiş,
Ne yapsa da Kenan ' im kabullendirememiş.
Razi olmayınca Galize kızın babası,
Kenan 'da da yer etmiş iş arama sevdası.
Olanları bir türlü hazmedemeyen Kenan,
İş aramak üzere ayrılmış kasabadan.
Uzak bir ile doğru, gidiş o gidiş...
Başlamış benliğini oraya koyacak şeyi bulmaya!
Adı da iş.....
Yazdığı mektuplara cevap da alamamış
Gezdiği şehirleri hep iş için dolaşmış.
İş aramış iş aramış iş aramış
Her şey onu bulmuş fakat, o işi bulamamış.
Sonra birden demiş ki İstanbul'a gideyim
Taşı toprağı altın son şansı deneyeyim
O koskoca İstanbul'a gece yarısı inmiş
Yatmak için boş olan inşaatlar gezinmiş
Derken burada rastlamış bir gece bekçisine
Derdini anlatırken sığınmış kulübe' ye
Bekçi dinlemiş buna ta çocukluk çağından
İşini' de ayarlamış; yandaki çay ocağından
Gündüzleri askıyla; Çayı taşıyıp durmuş
Bazen kulübede yatar, bazen parkta uyurmuş
Her hafta aksatmadan mektup yazmış Galize' ye
Ne cevap alabilmiş nede gitmiş gezmeye
Haftalık harçlığıyla biriktirmiş paralar
Kasabaya dönersem düzeler mi aralar
Der kendine sorarmış yıllara okuyarak meydan,
Kasabadan ayrılalı, yirmi beş yıl geçmiş aradan.
Fakat yazdığı mektuplardan hiç cevap alamamış,
Kenan da Galize'yi evlendi sanmış.....
Çalıştığı işinden emekli olunca;
Ölmeden son bir kez göreyim diye
Kasabasına varmış...
Kafasında kasket, elinde baston
Yere yaklaşan çenesiyle;
Galzelerin evinin önüne gelmiş
Ama Kenan lise yıllarındakinden daha aceleci
Heyecanı daha dorukta kalbi ileri fırlayacak gibi
Güp, güp edermiş.
Acaba hala bekliyor mu?
Diye içinden geçirirken, eli zile dokunmuş.

On yaşların da bir çocuk çıkmış içerden
Buyur dedeciğim; ne istediniz benden?
Kendini tanıtmaya anlatmaya çalışırken
Çocuk tamam, tamam seni tanıdım demiş
Sen O `sun Galize halamın düne kadar sayıkladığı
Hayırsızsın sen demiş.
Galize halam seni çok anlattı bizlere
Sen anlatıca görmüş gibi oldum
Ama sana değmezmiş defalarca dedim halama
Laf anlatamadım, inandıramadım
Hayır dedi, olmaz dedi, beni unutmaz dedi
Mektup yazmıştır ama postaya atamamıştır dedi
Delikanlıdır O dedi,
Beni asla unutmaz dedi,
Hala seviyordur dedi,
Senin yapamadığını ben bile, yapardım biliyor musun
Galize ne oldu diye hala soruyor musun?
Bende Galize halamın en küçük yeğeniyim
Ama senden daha çok ben onun seveniyim
Dayanamadı sayıkladı, ağladı geçti yıllar
Kendisi ayrıldı gitti evde yaşıyor anılar
Ne çok isteyeniyi oldu halamın
Her gelene olmaz dedi
Ben yolunu bekliyorum Kenan'ın
Bu gün gelmese' de yarın mutlak gelecek,
Askıda kalan bu aşk mutlak bütünleşecek.
Mazeretinde yoktur senin, neden gelmedin bunca sene?
Nasıl kıydın sen zalim, seni böyle sevene.
Şimdi geldim diyorsun Galize yi soruyorsun,
Anlamı kaldı mı be ihtiyar, artık ne bekliyorsun.
Yıllar oldu, aylara oldu, haftalar oldu yeni geldin,
Ona da razı olurdu be ihtiyar,
Dün gelemez miydin, dün gelemez miydin.....
Bak demiş mezarlıktaki toprak yığını göstererek!
Gördün mü demiş?
Kenan ne olduğunu tam anlayamadan
Evet gördüm! Ne olmuş topraklara demiş
Oda Kenan' a
Geç kaldın, geç kaldın, hem de çok geç
Hem' de çok geç demiş.....
Halam dayanamadı artık
Dün, dün onu buraya gömüp
Üstünü toprakla doldurdular
Üstünü toprakla doldurdular
Doldurdular
Doldurdular
Doldurdular.....

Barış Hayrettin Bilgiç

Geçmişten Geleceğe

Bir elimde bir kalem, bir elimde de kağıt,
O şairler bir alem, her birisi bir anıt.
Dedim bende yazayım, hep onlar gibi şiir,
Karalayıp durdum ben, durdum hep ikide bir
İnan pek çok şey yazdım bilmem oldu mu şiir?
Günden çok, aydan fazla, yazarım senelerdir.
Sundum üçüncü defa sizlerin huzuruna,
Ne olur sizde bakmayın şairin kusuruna.
Beğenmediklerinizi asla hiç okumayın,
Beğendiğiniz varsa onu da alkışlayın.
Kul hatasız olur mu, olmuştur hatalarım.
Okuyucu olarak siz beni bağışlayın.
Sizin eleştiriniz ışık tutacak bana
Gerçek dostsanız eğer asla hiç acımayın.
Sanat alemi derya; bende derya da balık,
Balık oldumsa güya, her yer çok kalabalık.
Sığmasam da derya' ya siz sahile atmayın,
Atarsanız dışarı yaşayamam ölürüm
Atanlar olabilir siz beni kucaklayın.
Kumsaldaki kumlardan ben en küçük olanı,
İnanın hiç yazmadım gerçek dışı yalanı,
En ilki nasıl ise, aynı en son olanı,
Beğenmediğin bir taş kırabilir kafanı,
Bu geminin; binlerce oluvermiş kaptanı,
Süre gelmiş yıllardır, gelmiş şiir bu hale,
Ama hep aydınlatmış, aydınlatmış insanı...
İnsan nasıl unuttur Mehmet Akif'i, Yunus Emre'yi, Karaca oğlan'ı
Milyonlarca daha var, milyarlarca daha var, ölmüşü, yaşayanı,
Buraya yazmaya kalksam yetiremem sayfayı.
Bende girdim sayılır sanat denen dünya'ya,
Kendimi atıverdim bu koskoca derya'ya,
Yüzme bilmesem bile göze aldım boğulmayı,
Vaktiniz olmasa bile elinize alın bu kitabı,
Çevirin bir sayfayı; şöyle bir göz gezdirin,
Yerken yemeği, içerken çayı, yakarken sigarayı...

Barış Hayrettin Bilgiç

Gel Artık

Seni beklemekten bıktım usandım,
Geleceksen gel artık sabrım tükendi.
Bekleye bekleye kül oldum yandım,
Geleceksen gel artık sabrım tükendi.

Gündüzlerim acı geceler zehir,
Durmayan göz yaşım bak oldu nehir,
Geleceğim diyorsun sen ikide bir,
Geleceksen gel artık sabrım tükendi.

Beklemekten döndüm sabır küpüne,
Kahroldum benzedim kibrit çöpüne,
Takatim kalmadı düne bugüne,
Geleceksen gel artık sabrım tükendi.

Bir gün daha bekle dersen dayanmam,
Seni beklediğime zaten hiç yanmam,
Gelsen bile ben sağ görürsün sanmam,
Geleceksen gel artık sabrım tükendi.

Beni göremezsen mezarımı kazarsın,
Mezar taşıma çok bekledi yazarsın,
Göremedim diye kendine çok kızarsın,
Ondan derim gel artık sabrım tükendi.

Barış Hayrettin Bilgiç

Gel De Bana

Bunalırsan yalnızlıktan,
Esmezse rüzgarlar hep senden yana.
Dostların kaybolursa bir gecede,
Çalmazsa telefonun günlerce,
Gel de bana, he de bana.

Karanlığı; yakalayamadıysan ellerinle,
Öpmediysen bahardaki çiçekleri,
Semadaki yıldızlarla selamlaşmadıysan,
Paylaşamadıysan yalnızlığını,
Gel de bana, he de bana.

İnsanları ayırmadıysan renklere,
Bölmediysen zamana fikirleri,
Hayatı sadece aşk üzerine kurmadıysan,
Hala dostluklara açıksan eğer,
Gel de bana, he de bana.

Unutamadıysan mazini,
Yalnızlık senle beraberse hala,
Benden aldığın sevgiyi satmadıysan,
Beni unutmadıysan eğer,
Gel de bana, He de bana.

Dünya sığınmana yetmezse,
Evin dar gelirse bünyene,
Ayakların taşarsa yorganından,
Tutunacak dalın kalmazsa eğer,
Gel de bana, he de bana.

Barış Hayrettin Bilgiç

Gelirim Anne

Geleceğim diye seni beklettim,
Bana bir sitemin olmasın sakın!
Çok kar yağmış inan yollar kapalı,
Yollar açılırsa gelmem çok yakın.

Senin üzüntüne inan dayanmam,
İstersen karları aşar gelirim.
Hatta göz yaşımдан ırmaklar yapar,
Dere tepelerden coşar gelirim.

Bülbül değilim ki sana şakısam,
Bulut değilim ki kar olup yağsam,
Postacı amcanın cebine sığsam,
Boğulmayı göze alır gene gelirim.

Senin için gecelerde uyumam,
Gözlerim yorulsa bunada yanmam,
Üzümler olmuşsa gelmişse zaman,
Sepete kıvrılır gene gelirim.

Dostlara küserim selam da vermem,
Geçseler yanımdan onları görmem,
Du koca dünyada bir sen birde ben,
Kalacak olsakta gene gelirim.

Biricik Anneme edemem ayıp,
Benim için olur bu büyük kayıp,
Malımı canımı ucuza sayıp,
Bir araba alır gene gelirim.

Çünkü senin hakkın asla ödenmez,
Dünya' yı önüne sersemde yetmez,
Anne olmayanlar belki bilemez,
Sürünecek olsam gene gelirim.

Barış Hayrettin Bilgiç

Gurbet

Ayırdı gurbet el bak senden beni,
Dayanmıyor kalbim ayrı gezeli,
Eğer gurbet elde ararsan beni,
Bir barış varidi ne oldu diye sor.

Geçmeyen günlerim bir asır oldu,
Seni seven kalbim acıyla doldu,
Sevgilin yinede bak seni sordu,
Sende sorar isen aşık diye sor.

Barışın çilesi romana sığmaz,
Hep ismini anar dudağı durmaz,
Senden başka kimseyi' de soramaz,
Sende soracaksan şair diye sor...

Barış Hayrettin Bilgiç

Gül bana

Bir gül bana
Çiçekler açsın bahçemde
Çimenler yeşersin oluk, oluk
Bir gül bana
Bulutlar yağmuruyla gelsinler
Ay en tombulluğuyla doğsun bu gece
Güneş daha aydınlatsın dünyamı
Güne merhaba diyeyim
Çocuklarla oynayayım
Bir gül bana
Haykıran sesim dağları delsin
Bülbüller şarkı söylesinler bize
Gülücükler açsın yüzümüzde
Gönlüm neşe ile dolup taşsın
Ağlamayı unutan gözlerim ağlasın
Bir gül bana
Yeniden yaşamaya başlayayım
Yeneyim bu kanser illetini
Kalbime sevgi tohumları ekeyim
Bir gül bana
Seni özlemekten yorulayım
Mecnunun sabrını bin kat aşayım
Aylarca çöllerde dolaşayım
Dağları deleyim senin için
Sana bir ömür aşık olayım
Seni benle yaşayayım
Bir gül bana
Bir gül bana

Barış Hayrettin Bilgiç

Gülhanım Kızım

Göz ağrımız, can bağımız, gül kızım,
Aramıza, yuvamıza hoş geldin...
Sen olmasan bu dünyada yalnızım,
Evimize, barkımıza hoş geldin...

Daha dün bebektin, kocaman oldun,
Kalbimize sevgi huzur doldurdun
Bizlere sevgili kız; Tamaraya abla oldun
Kalbimize gönlümüze hoş geldin...

İlk okul biter mi? dedik, lisede bitti
Kocaman kız olup gurbete gitti,
Sorun yaşamadık bizi hep mutlu ettin,
Dünyamızın güneşisin hoş geldin...

Gururla söz eder bak senden annen,
Tamara der gül ablam benim bir tanem,
Amcan der Gülhanım dünyalar değer
Ömür boyu aramıza hoş gelidin...

Barış Hayrettin Bilgiç

Gün Batarken

Gün batmak üzereydi,
Ay valizini toplamıştı dünden.
Güneş ayrılmaya,hazırlanmıştı ikindiden.
Ağaçlar gene yeşil,
Gökyüzü gene maviydi,
Ama ne ben aynı ben
Neden ben bendim.
Bir an uykudan irkildim,
Etkilenmişim senden.
Benimle yemek yiyor,
Benimle su içiyordun.
Durmadan...
Konuşuyordun zaman,zaman
Şundan, bundan,
Ama hala gece karanlık,
Hala ağaçlar yeşil,
Hala kuşlar sessiz,
Hala,hala,hala,
Sensizdim ben....

Barış Hayrettin Bilgiç

Gündü Bana

Hatırlarken sevgilim, sensiz geçen yılları,
Dakikalar bir saat, saatler gündü bana.
Yaşamanın anlamı yokmuş gibi oluyor,
Yaşamak bugün değil, belki' de dündü bana.

Seyrederken camımdan, mehtabın doğuşunu,
Sen varken güneş doğsa, o günler gündü bana,
Yazın ortalarında seni hayale daldım,
Baktım yaz ortasında dönüp kış geldi bana.

Barış Hayrettin Bilgiç

Güzel Bakış

İşten yeni gelmişim,
Oturuyordum evde.
Bir baktım ki bir güzel,
Bakıyor pencereden.

Çok güzel bakıyordu,
Gözleri baygın, baygın,
Bende bakmak istedim,
Kalbin dedi ha! sakın.

Çünkü benim kalbimde,
Başka sevgiler vardı,
Yer yoktu başka aşka,
Gücü onun kadardı.

Kalbin sesleniyordu,
Sen aşkını hayal et.
Başkasından yar olmaz,
Onu aşka davet et.

Bende inandım ona,
Hemen döndüm arkamı,
Bu şiire aktardım,
O anki hatıramı...

Barış Hayrettin Bilgiç

Güzelim

Verdiğin sözleri çabuk unuttun,
Beni bir gecede sattın güzelim.
Gözünden resmimi kalpten adımlı,
Ne çabuk unuttun attın güzelim.

Nerde eski günler, olmuşuz ırak,
Ağaç gölgesine düşmüş yaşamak,
Aniden bir silkin dön geriye bak,
Ne çabuk unuttun gittin güzelim.

Bir sevda masalı bir anda bitti,
Bana gönderdiğin bir buse yetti,
Kalbine çektiğin nasıl bir setti,
Okları bir anda yuttun güzelim.

Böyle bir duygu çabucak biter mi,
Kalp yerleşen aşkı hemen siler mi?
Sen bir deniz oldun bende bir gemi,
Gözden uzaklaşıp gittin güzelim.

Barış Hayrettin Bilgiç

Güzellik

Güzelsen eğer güzelsin
Bazen kalplere sığmaz
Bazen' de giremezsin
Etkiliyorsa gözlerin
Baktığında
Seni arıyorsa gözler
Yerinden kalktığında
Yokluğunu hissettiriyorsan
Değer veriliyorsa sana
Aranıyorsan
Güzelsin...

Barış Hayrettin Bilgiç

Hani

Hani bırakıp gitmeyecektin beni
Beni unutmuyacaktın.
Benimle kalacaktın, bir ömür,
Hani unutulsan bile unutmuyacaktın.

Hani esmeyecekti rüzgar,
Yağmurlar yağacaktı durmadan,
Ormanları kesip villalar yapmayacaktık
Mevsimler hep bahar kalacaktı
Kuşlar şarkı söyleyecekti bize.

Hani güneş doğacaktı bizim için
Hani aç insan kalmayacaktı,
Doğaya acımasız olmayacaktık
Hayvanlar katledilmeyecekti
Çocuklar ölmeyecekti,
İrk ayrımı olmayacaktı,
Silahlar susacaktı köyümüzde,
Kadınlar tecavüze uğramayacaktı
Sevecektik birbirimizi,
Hani barış olacaktı ilçemizde.

Hani ölmeyecektin,
Kahpe kurşunlar seni iska geçenekti
Gömülmeyecektin topraklara,
Sevgim seni yaşatacaktı,
Anlamsız şehit olmayacaktın
Ağlamayacaktın asla,
Ağlamayacaktım asla,
Ağlamayacaktık asla,
Hani ağlamayacaktım,
Hani ağlamayacaktım...
Hani, hani, hani

Barış Hayrettin Bilgiç

Hani nerdesin

Gurbet ellerini mesken tutmuşsun,
eşini dostunu hep unutmuşsun,
aslında sen onlara umutmuşsun,
hani adamlığın nerdedir hani...

gelen geçen selam vermiyor sana,
bunun nedenini bir bir sorsana,
yeter artık yakıp yıktın dursana,
hani insanlığın nerdedir hani..

Barış Hayrettin Bilgiç

Hatice Aydemir Bacım

Ne mahsun bakarsın hatice bacım
Gönlünü ferah tut huzur bulasın
Hem ana, hem baba; hem arkadaşsın
Çocuklarına sen siper olasın...

Hem anasın, hem babasın, hem cansın
İyiki tanıdım seni bacım; iyiki varsın
Çocuklarına adadın sen hayatını
Gökyüzüne yazsam azdır senin adını...

Harbisin mertsin sen başın hep önde
Yaşadıklarını bilmez seni ilk kez görende
Dualarını esirgemez kadir kıymette sende
Sen Yengemiz, sen bacımız, sen Ömer'in yadigarı ...

Biri Doktor gibi kalem tutuyor,
Biri Hakim gibi nutuk atıyor
Biri işten ayrılmış evde yatıyor
Üç nazar boncuğu geleceğin can damarı...

Barış Hayrettin Bilgiç

Hayat çok kısa

Hayat nede kısa uzun sanırsın,
Oh demeden geçti gitti yıllarım.
Bazen güzel bir tek lafa kanarısın,
Oh demeden geçti gitti yıllarım.

Gelirsin yedisine ilk okul başlar
Hemen arkasında orta okul var
Lise sanki sana hayatı verir
Üniversite sınavında başarılar.

Kazansan okumak ayrı bir bela
İyi okul kazanmak nasipse kula
Dayanamaz ömrün geçen yıllara
Üniversite de geçti gitti yıllarım.

Sonra iş ararsın bulabilirsen,
Bir sürü yeterlik alabilirsen,
Çok uzak illerde kalabilirsen,
İş ararken geçti gitti yıllarım

Barış Hayrettin Bilgiç

Hayat zor baba

Şabah erken kalkıp soba yakacam,
Önce camdan sağa, sola bakacam,
Akşam gelir ise yengemle amcam,
Evim düzgün olsun değimli baba.

Yemeği sofraya ben getireyim,
Tabak,kaşık çatalları sileyim,
Geceler hanım,gündüzler beyim,
Buda yakışmadı değimli baba.

Elbise asmayı ben asla yapmam,
Çocuk doğurmayı zaten yapamam,
Temizler dururum lavabo hamam
Temizlik imandan diyordun baba.

Yatakları sen ser,ben toplayayım,
Sen salla şu ipi ben hoplayayım,
Çıkar pantolonunu ben yamayayım,
Tasarruf yapacaz değimli baba.

Barış Hayrettin Bilgiç

Hazan'da

Sarardı yapraklar günde yaşlandı,
Bende sana döndüm geldim hazan' da.
Senden hatıramız bir yüzük kaldı,
Bende seni buldum gene hazan'da.

Sohbetin ne şeker baldır dudağın,
Saçların saklıyor kepçe kulağın,
Gözlerin bir vurgun,aldır yanağın,
Seni kaybetmişim gene hazan'da.

Tanışmamız parkta oldu yoktu sanalda,
Haberlere konu olduk bir çok kanalda,
Ben bir avcı sende kuş oldun dalda,
Uça, uça seni buldum hazan'da.

Barış Hayrettin Bilgiç

Hey Gidi Koca Ethem

Hey gidi koca Ethem hey,
Bulutların gökyüzünde toplanmış yine,
Güneş senin için Ay'la kucaklaşmış bugün.
Kuşlar alabildiğine notalar üretirken,
Sabah bütün 'iştihamıy' la ortalığı kaplamış.
Daha yirmisine merhaba demişsin gibi,
Sessiz ve buğulu hayatın başlangıç noktasındasın.
Yağmurun seni ıslatmasından korkmuş,
Ağacın kovuğuna boylu boyuna uzanmışsın,
Çobanın kaval sesiyle irkilmiş,
Günle kucaklaşmışsın.
Paylaşmışsın bir lokma ekmeğini çobanla
Ona hatıralarını anlatmış şiirler okumuşsun
Hey gidi koca Ethem bey hey ...
Susuzluktan çatlayan dudaklarına
Bir damla yağmur düşsün diye; günlerce beklemiştir,
Hayal etmişsin gelecekteki güzel günleri,
Ne mazini silebilmiş;
Nede geleceğine yön vermişsin sevdanın.
Kilonun bin katını kaldırmak için yatmışsın ağırlığın altına
Bu yük sana çok gelmesin Ethem 'im
Sonra kaldıramazsan sevdanın ağırlığını
Bahar 'la birlikte tomurcuk açamazsan,
Açıp saçamazsan çiçeklerini,
Yeni filizler gibi; kafanı kaldırıp bakamazsan ortalığa
Dayanamazsan susuzluğa,
Yanarsın o zaman...
Sen yanarsan bende yanarım,
Sen ağlarsan bende ağlarım,
Ne bir damla yağmur, nede ışık olurum,
Ne bir lokma yemek, nede kaşık olurum,
Belki gözlerinden düşecek yaşa merdiven!
Belki üşüyen ellerine eldiven,
Belki! sadece baka dururum.
Hey gidi koca Ethem hey...
Delikanlım,Aslanım,Sevdalım,Yaşlı kurdum,
Ben dinler sen okur, sen dinler ben okurdum.
Ne hastalığına ilaç,ne başına taç,
Ne sevdana asfalt yol,ne bekçi ne Karakol.
Sadece gönül bağı;
Sen bana,ben sana dost
Düşmanımıza düşman,dostumuza dost.
Kaldıracağın yüke destek,Sevdana dinleyici
Sarıl sevdana sarıl dünya gelip geçici.
Hey gidi koca Ethem hey....
Sen varsan bende varım,
Yer kalsın gönüllerde,hep doldurma gönlünü
Benim gönlümde yer kalmazsa,ona bıçak saplar
Seni orya koyarım.
Hey gidi koca Ethem hey...

Barış Hayrettin Bilgiç

Hiç Olmasaydın

Göz önünde resmin,
Beynimde hayalin,
Mazide senden kalıntılar.
Kalbimde yazılı adın,
Dilimin ucunda sen,
Sen benim lezzetim tadım,
Seni tanımasaydım.
Hep yabancı kalsaydın,
Ne olurdu keşke hiç,
Hiç olmasaydın.
Gelecekle ilgili;
Hayaller kurmasaydım,
Zamanı yaşamasaydım seninle,
Öpmeseydim o dudakları,
Seni,görmeseydim gözlerimle.
Senle efkarlanıp,
Sigara yakmasaydım.
Ne olurdu seni hiç,
Tanımasaydım.
Durmadan hep sensin,
Yaşamımda, yanımda
Sanki hep seninleyim,
Yürürken kaldırımında.
Bu tutku başlamasa,
Seni tanımasaydım.
Ne olurdu keşke hiç
Hiç olmasaydın....

Barış Hayrettin Bilgiç

İçim Yanıyor

Gazze alev alev yanıyor dostlar,
Bizden iyi bomba izleyen olur,
Suskun kalmak yakışmıyor insana,
O bombalar birgün bizide vurur.

Şuçu ne ordaki sebi balanın
Önüne geçilmez oldu talanın
Bu gidişle ortadoğu hep amerikanın,
Esen rüzgar bayrağını savurur.

Kendi vatanında kalmakta haram,
Tankların önünde durmakta haram,
Türkü tutturmuşuz karamda karam,
Çok uyursan toplar birgün sana doğrulur.

Pakistanda filistinde ırak'ta
Kaos olsa hemen gelir ayakta
İşlerini düzeltiyor uzaktan
Hepimiz çağırdık seni can, başla,
Yaşa varol durma koş gel Amerika.

Barış Hayrettin Bilgiç

İçimdeki Sıkıntı

Bugün sıkıntılıyım!
Of ulan of...
Ne soranım,
Nede arayanım var.
Dertler gene tepeme üşüşmüş,
Sanki beni boğuyorlar.
Rüzgar bile sessiz kalmış,
Eserek serinletmiyor beni.
Gözlerim hayale dalmış,
Arıyor bedenimi.
Dostlar bile terk etti,
Herkes dönmüş sırtını.
Canımsın dediklerim,
Asmışlar suratını.
Of ulan of...
Ne gelen, ne giden var,
Çevremde karanlıklar,
Beni kucaklamışlar,
Boğazlayacak gibi;
Kendimde arıyorum kendimi,
Taşıyamadım derdimi,
Ortak eyledim seni,
Bana kızdıysan bile,
Değiştirme sineni,
Asma çehreni,
Sakla söyleyeceklerini,
Belli etme kendini,
Yapmacık dahi olsa
Bir gül bana
Bir gülümse.
Sonra gene döneceksen
Dön enseni...

Barış Hayrettin Bilgiç

İdam Et

İDAM ET

İçimden nağmeler dökülür sana
Bana bir cevap ver mutlu olayım
Kalemimi kırdım senin uğruna
Ya beni idam et ya kurtulayım

Barış Hayrettin Bilgiç

Kadınlar

Derler kadınlar çiçektir
Bazen uçan kelebektir
Kalabalıkta da tektir
Gene yalnız yaşamazlar

Dönen ayı durdururlar
Açan gülü soldururlar
Göze yaşı doldururlar
Sil desende silemezler

Yıllar yılı bekletirler
Yıllara yıl ekletirler
İnim inim inletirler
Bekletilmeyi sevmezler

Korkacaksın kadınlardan
Dedikodu güzel baldan
Öpücük verse yanaktan
Sana şarkı söyletirler

Aynı evde hele yaşa
Birde evlen gör temaşa
Allahtan korkmazsa haşa
Sana yalan söyletirler

Hepsi aynı değil ama
Belki bazıları yama
Endamı vuruşa cama
İnan camı inletirler

Gene de bizden güzeller
Rabbim yaratmış özeller
Dünyadaki bütün güller
İnana onlarla güzeller...

Barış Hayrettin Bilgiç

Kalbim

Beni Yaradana götürmüyorsa,
Ben O aşkı alır yere çalarım.
Beni dinlemeyen öz kalbim olsa
Kendi ellerime ben parçalarım...

Resulün Muhammed diyorsa kalbim
Dünya çevresini kanı atabiliyorsa kalbim
İmanı sindirip yaşıyorsa hem kalbim hem bedenim
Ben işte o kalple göğe uçarım..

Barış Hayrettin Bilgiç

Kara Sevda

Gözümdeki yaş dinmiyor
Kara sevda mıyım da ne
Kalbimden ateş sinmiyor
Yanıyorum bak ben gene

Saç başımı yolar oldum
Durmadan sarardım soldum
Bir kuş oldum dala kondum
Kara sevda mıyım da ne

Seni görmüyor gözlerim
İşitilmiyor sözlerim
Taşımaz oldu dizlerim
Kara sevda mıyım da ne

Derdim birdi oldu bin bir
Seni andım ikide bir
Kalbim her an seninledir
Kara sevda mıyım da ne

Barış Hayrettin Bilgiç

Kimler Ölmedi Ki

Hangi birilerinin ismini sayayım,
Eşya değil ki yerine yenisini koyayım,
İsterseniz bir kaçının künyesini sayayım,
Benim tanıdığım bak kimler ölmedi ki.

Doğanın kanunu bu giden geri gelmiyor,
Acıyı çeken bilir başkaları bilmiyor,
İstesem de göz yaşlarım, hep akıyor dinmiyor,
Dostun ta kendisiydi Yakup Adanur ölmedi ki.

O benim can dostumdu kendi kardeşim gibi,
Onun bu boşluğunun dolduramam inan ki,
Yüzünün hoş bakışı hep önümdedir sanki,
Ömer Aydemir kardeşim genç yaşta ölmedi mi.

Onu çok özleyorum bunu kimseler bilmez,
Gizlice ağlarım bazen göz yaşlarım hiç dinmez,
İstesem de artık gelip göz yaşımı silemez,
Beraber büyüdüğümüz Ali Erdemir ölmedi mi.

Çok erken gittin sende veda bile etmeden,
Haber bile vermedin ayrılıp ta gitmeden,
Çok düğün dernek gördük dostlarımız sen ve ben,
Değerli bir kardeşim Recep Demirok ta ölmedi mi.

Uzaklara gitmeden beni doğuran kadın
İçim hep yanar durur inan geçince adın
Sana hep dua eder burada durur evladın
Benim biricik annem o bile ölmedi mi

Ne atalar, şehitler ayrıldı aramızdan,
Zor olsa' da ayrıldık ana babalarımız'dan
Ağlayarak koştuk ya biz yüce Atamızdan
Ülkeleri titreten liderler ölmedi mi

Barış Hayrettin Bilgiç

Kötü Dost

Dostunu iyi seç sonra üzülme,
Tespîh gibi tane,tane dizilme,
Dostunun peşinden sen gidip gelme,
Kötü dost değmemiş Keleşe benzer...

Senden aldığı satar etrafa
İyiliğı hemen kaldırır rafa
Kendini geçirir karşı tarafa
Kötü dost olmayan meleşe benzer

İyi gününde hep senin yanında ise
Kalbine doldurur kuru vesvese
Kapılmıştır o bir anlık hevese
Kötü dost akmayan bir sele benzer

Ne akar ne kokar uzak dur ondan
Yanında kovmuştur onu yaradan
Herhangi birisi gelse sıradan
Kötü dost gelmeden savrulan bir yeşle benzer

Barış Hayrettin Bilgiç

Moda

Herkes uyunca moda' ya,
Ne ar kaldı nede haya,
Hep isyan anne baba' ya,
Eder oldu gençliğimiz.

Etek dizden çıktı bel' e,
At gibi uzattık yel' e,
Kapılmış bir akan sel' e,
Gider oldu gençliğimiz.

Kız erkeği hepsi bar'da,
Baba oğuldan hovarda,
O gün ne varsa moda'da,
Kapar oldu gençliğimiz.

Kulaklara taktık küpe,
Tipler bile oldu züppe,
Pantolonda yırtık cebe,
Kanar oldu gençliğimiz.

Olduk batılı hayranı,
Yırttık üst başta her yanı,
Yazık şimdi Müslüman' ı,
Çığner oldu gençliğimiz.

Barış Hayrettin Bilgiç

Nasıl Şöhret Olunur

Nasıl şöret olunur size anlatıyım mı
Bunu anlatırken' de bir şiir yazayım mı
Şöhret olmak istiyorsan hemen şansını dene
Birinde olmayınca şansını ara ötekin' de
Bazen de şans gelir durur kapı önünde
Bazen' de duran şansını göremezsin ömründe
Türkiye'de şöret olmanın birkaç türlü yolu var
Bunlarında başında gelir cinsel arzular
Vergi nasıl kaçırılır bunu iyi biliyorsan
Birde vergi kaçırmada o yıl şampiyon olsan
Basın işte o zaman seni göğe çıkarır
Artık şöret olmana senin demecin kalır
Başarılı olunca hayali ihracatta
Bir iki resim çektir şortla gezerken yatta
Haber gönder medyaya deki yapacağım sanat
Benimle sevişen var mı de kendini yere at
Tarikatçıyım değıp katıl birkaç talk şova
Eline bir tespih al çek bir iki salavat
Gazeteye ilan ver deki bir şey icat ettim ben
Ufoları gördüm de olsun büyük serüven
Bakanların birinin yanında görün bir an
Soranlara sevgilim değıp savur bir yalan
Veya futbolcularla telefonda bir aşk yap
Süper fal bakarım de gelenlerden para kap
Bankaları hortumla kaç bir ülke dışına
Tanınmamak için pissing taktıriver kaşına
Gelecekte sizleri tehlike bekliyor de
Oku üfle öptür şeyin lezzet bulsun öpemde
Kısacası bu şöret çok kolay Türkiye de
Ünlüler gibi davran ünlü sansın görende

Barış Hayrettin Bilgiç

Ne Mutlu

Teyzeni, amcanı, yaşlı babanı,
Sorabiliyorsan sana ne mutlu.
Uzakta olsa da, yaşlı ananı,
Görebiliyorsan sana ne mutlu.

Karışmıyorsan kimsenin gözü, kaşına,
Elini sürüyorsan yetim başına,
Günahlardan arınmış, musalla taşına,
Gidebileceksen sana ne mutlu.

Görüp bakıyorsan suç, kusuruna,
Eklemiyorsan günahı, günah yanına,
Yüzü ak vaziyette, hak huzuruna,
Çıkabileceksen sana ne mutlu.

Derde düşmüyorsan, kendi dilinden,
Kurtulabilmişsen haram selinden,
Hesap defterini sen sağ elinden,
Alabileceksen sana ne mutlu.

Barış Hayrettin Bilgiç

Nefesin Hayali

Nefesin yüzümde gene bu gece,
Desene bugün de gün doğmayacak.
Sen benden ayrısın, ben senden uzak,
Bugünde sabahım hiç olmayacak.

Adını yazmıştım evin damına,
Oradan silmem çok zor olacak.
Yakışmadı bir şey adın yanına,
Yıldızlar mı bana el sallayacak.

Hayalim de rüyam da hep aklımdasın,
Geceler beni hep esir alacak.
Gökyüzün de gezen bütün yıldızlar,
Senin boşluğunu doldurmayacak.

Yakın bir zamanda yine geleceğim,
Bu kez ayrılmamız çok zor olacak.
Yeter ki kavuşmak isteyelim biz,
Zaman bizim için geri sayacak.

Barış Hayrettin Bilgiç

Nefret

Seni tanıdığımı sanmıştım
Oysa yanılmışım...
Aslında çöpün sepete
Uzak olduğu kadar
Sen bana yakındın
Fakat seni candan sanmıştım
Vurgulu bir şarkının sözleri gibi
hep ciğerlerimde dolaşıyordun
Amacımda seni
Ciğerlerime kadar solumaktı
Fakat şimdi,şimdi
En uzak mesafeye tükürmeye çalışacağım..

Barış Hayrettin Bilgiç

Nerdesin hani

Gurbet ellerini mesken tutmuşsun,
eşini dostunu hep unutmuşsun,
aslında sen onlara umutmuşsun,
hani adamlığın nerdedir hani...

gelen geçen selam vermiyor sana,
bunun nedenini bir bir sorsana,
yeter artık yakıp yıktın dursana,
hani insanlığın nerdedir hani..

Barış Hayrettin Bilgiç

Nöbet Bende

Ne bahar ne yaz tanıdım
Hep kışlara da yaşadım ben
Güneş zaten doğmaz bana
Bahara da etmem sitem

Karanlıklar bana kardeş
Yıldızlarsa oyuncağım
Bugün gene nöbet bende
Hep onları sayacağım

Barış Hayrettin Bilgiç

O Bendim İşte

O BENDİM İŞTE

Beni ölüme hapsedmiştin
Yaşarken öldürmüştün sen
Karanlıklara kilitlenmiş
Kalbine kenetlememiş miydin
Boğuşurken kendimle
Yapayalnız, çaresiz
Sen benden habersiz
Bense sensiz
Toprağı sen atmadın mı?
Ellerinle
Sen kazımadın mı mezarımı?
Sen dünyanıydın
Bense seninle
Kuşları bile esirgedin benden
Benim için bir gün olsun ötmediler
Yeşiller bile farklı
İnsanlar aralıklı
Tek bendim meraklı
Ben Seni düşünürken
Sen olmadın oralı
Sen üstüme atacağın toprakları
Hesaplıyordun
Senden su istesem
Denizleri gölleri benden saklıyordun
Ben boğulurken
Yalnızlığımla
Sen alkışlıyordun
Sen alkışlıyordun
Alkışlıyordun...
Yollar geçit vermiyordu artık
Ne yeşiller eski yeşil
Nede denizler maviydi
Ne yemeğimde tat vardı
Ne yüzümde tebessüm
Bana bir an öl deseydin
Senin için ölürdüm.

Barış Hayrettin Bilgiç

O Yolları

Sevdanın yolları yokuşlu olur,
Ne aşanlar gördüm ben o yolları
Kimi mutlu, kimi mutsuz son bulur
Ne koşanlar gördüm ben o yolları.

Doğanın kanunu özgün sevdalar,
Bazen konu olmuş tepeler, dağlar,
İnsan sevdiği için dağ, taş aşar,
Ne aşanlar gördüm ben o yolları.

Barış Hayrettin Bilgiç

Olmaz ki

Ahlat için biraz harca parayı,
Herkes gibi sende al bu sırayı,
Çeşit bolken hep paylaştın sofrayı,
Çeşit bittiği an kaçmak olmaz ki.

İki kubbeden çıkıp kırklara gitsek,
Bütün kumbetleri gezelim tek,tek
Kırklarda yediysen gekeli çörek,
Gelip Erkizana sıçmak olmaz ki.

Sor çayından çıkıp gitsek uşkuna,
Oradan insek dunusun ovasında,
Ta köylerden Cafer gilin bağına,
Elma çalmak için gelmek olmaz ki.

İki kubbe dunus gacer erkizan'a,
Taht-u Süleyman,İmamlı,yamın çayına,
Kavağı alıpta Van gölünün yanına,
Yeşerir diyerek dikmek olaz ki.

Barış Hayrettin Bilgiç

Onlar Gibi

Verdiğin o sözler nerde,
Düşürdün çıkılmaz derde,
Terk etmem diyordun sende,
Çekip gittin onlar gibi.

Okşamadın saçlarımı,
Süslemedin düşlerimi,
Silmedin gözyaşlarımı,
Bakıp gittin onlar gibi.

Seni terk etmem diyordun,
Canından çok seviyordun,
Hep ben farklıyım diyordun,
Yakıp gittin onlar gibi.

Sende beni koydun darda,
Yalnız bıraktın burada,
Çaresiz kaldığım anda,
Bakıp gittin onlar gibi.

Barış Hayrettin Bilgiç

Ömer

Elveda demeden çekipte gittin,
Yıllardır orada ne edersin Ömer.
Günde bir kaç defa benim aklıma,
Gelip gelip geri gidersin Ömer.

Sevgini dağıttık, dağlara taşa,
Rabbim sabır versin bacı Gardaşa,
Engel olamadık gözdeki yaşa,
Gittin göz yaşları sel oldu ömer.

Halini hatrını çok soramadık,
Şeni sarmalayıp çok saramadık,
Ömür boyu aramızda kalırsın sandık,
Sen bizi bırakıp gittin be Ömer.

Hasretine dayanmak zor, tez gittin.
seni candan saramadık, tez gittin.
Sen sağ iken kıyamazdık tez gittin.
Topraklara seni gömdük be Ömer.

Şehit oldun gittin görev başında,
Ne işin var idi şehir dışında,
Ayrıldın dünyadan o genç yaşında,
Bizi özleminle bıraktın Ömer.

Vücudun çelikten, metalden sandın,
Bu iki yavruya'da hiç acımadın,
Ne olurdu şimdi burda olsaydın,
Seni doya doya öpseydik Ömer.

Bu iki sabiye acımadın mı?
Sana git diyene gocunmadın mı?
Gece yolculuğu hiç yapmadın mı?
Bir uykuya yenik düştün be Ömer.

Seveni sevmeyeni herkes ağladı,
Sular bile şarıl şarıl çağladı,
Rabbim bu ne acı vücut ne haldı,
Seni parça parça gönderdik Ömer.

Sigaramla suyum olsa uyumam derdin,
Yemeği severek iştahla yerdin,
Biliyorum yaşasaydın sende severdin,
Bizde seni candan çok sevdik Ömer.

Oysa sigaranda vardı, suyun da,
Zaten belli idi senin huyunda,
Kestiriyorsun sandık bir kaç dakika,
Sense ebediyyen uyudun Ömer.

Barış Hayrettin Bilgiç

Özay Ağabey

Sen hep güler yüzlü ,Sen hep mutlu yaşa
Bizlere hem beysin ,ve hem de paşa
Yaşa be özay bey bey gibi yaşa
Yıllar seni eskitemez ağabey...

Dostlar hep seninle şenlenir şakar
Seni gören döner bir daha bakar
Bu yaştaki yakışıklığın çoğunu yakar
Diller seni eskitemez ağabey...

Kalpde gönüllerde her zaman cansın
Seni gibi dostlar hep çok yaşasın
Seni iyiki tanıdım iyiki varsın
Gözler seni eskitemez ağabey

Sana pasta kessek börek açsak az
Dilinde şarkılara ellinde var saz
İstersen sen durma hergün kitap yaz
Sözler seni eskitemez ağabey...

Barış Hayrettin Bilgiç

Özay işcan Abim'e

Sende bülbül gibisin;
Ne güzel şakıyorsun.
Ateşin sönse bile
Etrafı yakıyorsun..
Kelimeler bir kurşun
Her yöne sıkıyorsun.
Güzel söz söyleyende,
Söyletende bir bülbül.
Kendin erdem sahibi;
Bülbülüne aşıksın.
Güzelliği seversin
Ondan her zaman şıksın.
Dilerim hayatın' da
Hepte böyle kalırsın
Senin için yuvana
Güller taşırsın bülbül.
Hep şen ol, neşeni de
Saç caddeye sokağa.
Sokakta olanları
Hiç taşıma konağa.
Senin adın hep baki
Yaz pınara,ırmağa
Akan sular hep sana
Sevgi taşırsın bülbül.

Barış Hayrettin Bilgiç

Sen

Sen Őu yalan dűnyanın bitmeyen ızdırabı,
Laf anlamaz gönlűműn acı mihenk taŐısın.
Kalbim bir kez adını yazmış baş sayfasına
Sen görünmez kalbimin karagözü kaŐısın.

Sesin için yaŐlansın ellerim ayaklarım
Senin için konuŐsun hep susan dudaklarım
Senin için hayatı ben hiÇe de sayarım
AŐkımin karŐılıŐı yemeğimin tuzusun.

İnsanlar bir gün doğar, bir gün elbet ölürlere,
Gidenler gelmez derler, belki bir gün gelirler.
Bu dűnyanın aŐkına ne diye güvenirler,
Sen benim mezarıma baş olacak taŐısın.....

Bende bahar başka bende yazlarda başka,
Nereden beni Öektin sen bu Öıkılmaz aşka,
Seni hiÇ görmeseydim ben kör olsaydım keşke,
Sen hayat merdivenimin Öıkılmayan tacısın.

Sen benim topraklarım, sen ÖizilmiŐ haritam
Sen benim ruh ikizim; sen benim efkar sofram
Sende yaŐlanmak güzel, senle baŐkadır ortam
Sen bana yaz gelmeden erken gelmiş kiŐımsın.

Sen gökyüzünde yıldız, erişilmez bir daŐsın,
Sen biten üzümlerim sen gönlűmdeki baŐsın,
İstesem de seni ben bu kalbime sıŐmazsın
Sen benim hayatımın yeni gelmiş yazısın.
Sen bu hayat tipinin deĐiŐmeyen kızıısın.

Barış Hayrettin BilgiÇ

Sen Bendin İşte

Bulmuştum beni sende,
Ağlayan ama göz yaşsız,
Gülen ama kahkahasız,
Üzülen ama sitemsiz,
Sevinen ama mimiksiz,
Koşan ama yorulmuş
Konuşacakken susmuş,
Doğa gibi,
Saf temiz yalın sade
Çırlıçıplak!
Ne zaman ne yapacağı
Belli değil,
Bazen yağışlı,
Bazen karlı,
Bazen sisli,
Bazen güneşli,
Ama buruk
Parlamıyor alabildiğine
Sabah doğuyor erkenden
Ama donuk!
Kalabalıklar içinde yapa yalınız
Ne istediğini biliyor,
Ne isteyeceğini,
Ama çok sorumlu
Ağlarken bile göz yaşlarının
Katma değerini hesaplıyor...
Yürüyen arabası çamura batacak gibi
Yavaşlıyor aniden,
Çok şeyi hissediyor,
Çok şeyi hesaplıyor,
Ama hep zararda.
Kar etme şansıda yok
Ama kar etsin istiyorum
Sevsin istiyorum,
Sevilsin istiyorum,
Göz yaşlarıyla ağlasın istiyorum,
Kahkahalarla gülsün istiyorum,
Her şeye rağmen yaşamak güzel
Oda yaşasın istiyorum...

Barış Hayrettin Bilgiç

Seni Anlatmak

Yazdığın şiirlerde,
Beni anlat diyorsun.
Anlatmak kolay mı ki,
Değildir biliyorsun.

Sen bir yaşam biçimi,
Sen ayrıcalıksın.
Sen bir aşk mahkumu,
Sen bir kaçıksın.

Seni anlatmak için,
Zaman hiç gerekmez mi?
Anlatmaya çalıştım
Bu kadarı yetmez mi?

Sen bir hava boşluğu,
Gökteki bir bulutsun.
Sen olmayınca hüzün,
Olunca mutluluksun.

Barış Hayrettin Bilgiç
Bu şiiri sana sunar.
Önünde diz çöksünler,
Çözemediğin sorunlar.

Sen benim sigaram,
Alışkanlıklarımsın.
Yudumladığım çayım,
Bugünüm yarınımsın.

Barış Hayrettin Bilgiç

Seni arıyorum

Ŗu kalabalık dünya da
Ben hep seni arıyorum
Tepeden bakarken alabildiğine
Senide denizlerime alıyorum...

Yudumlarken çayımı
Bakarken açacak çiçekleri
Karın yağışını seyrederken
Odamda kalınca yalnızız
Ben seni arıyorum...

Rüzgar eserken bağrıma
Nefesime çarparken ılık,ılık
Kitabımı alınca kucağıma
Senin içinde rabbime
Yalvarıyorum....

Barış Hayrettin Bilgiç

Senin O Gözlerin Varya

Bana merhaba deyişin
Sanki beni gözleyişin
Sana baktın için, için
Senin o gözlerin varya ...

Kalbimin içini görür
Sanki benim ile yürür
Hem iyi hem kötüyü bilir
Senin o gözlerin varya...

Ruh halimden hemen anlar
Beynimin içini yoklar
Beni sever öper koklar
Senin o gözlerin varya...

Barış Hayrettin Bilgiç

Sensizlik

Gözlerim arıyor sen olmayınca
Bakarsam olmaz ki sensiz duvara
Benim çektiğimi sakın az sanma
Aşktır bu her şeyi yapar insana
Gönül' ün önüne sette çekilmez
Aldı' mı başını çıkar dağlara
Sen varsan çiçekler açar bahçem' de
Sensizlik ölümü getirir bana...

Barış Hayrettin Bilgiç

Seranat

Bugün gam almış beni
Sensizlerle beraberim
Hakka hizmet eyleyen
Biçare bir neferim
Toplumla beraberim
Su içer yemek yerim
Bana merhaba diyene
Demeyene ben derim
Suya hiç alerjim yok
Trafikten hoşlanmam
Çok katlı binadansa
Tek katlıyı isterim
Bozkırı da unutmam
Yeşili çok severim
Futboldan hoşlanırım
Müziği' de dinlerim
İyi olan her şeyi
Hep candan desteklerim
Kitap benim bir parçam
Dostlarımda çok benim
Büyüğüme saygıyı
Küçüğüme sevgiyi
Her zaman gösteririm
Nefreti çatık kaşla
Şefkati hoş bakışla
Tebessüm' le mutluluğu
Susmakla yorgunluğu
Genelde benimserim
Kimseden medet ummam
Haktan umduğum kadar
Hak için olan işe
En ön safta giderim
Yazabilen bir kalem
Yazılmış çocuklarım
Servet istiyor isen
Tek servetim bu benim
Yalan söz dememeye
Her an gayret ederim

Barış Hayrettin Bilgiç

Sevda Yolu

Sevdanın yoluna kalbimi serdim,
Ezip geçtin kimdir diye sormadın...
Seni beklemekten sükuta erdim,
Neden sustuğuma kafa yormadın...

Ne haber gönderdin ne mektup yazdın,
Ne yolum bekledin ne kendin ezdin,
Oysa sen kışım da hep bana yazdın,
Yağmur olup üzerime yağdın durmadan...

Senle geleceği yazmıştım taşa,
Sana kafa yordum yazık bu başa,
Benim baharımı döndürdün kışa,
Soğuk rüzgarları estin bana sormadan...

Sırtıma yüklediğin yük ağır geldi,
Aşkımıza ihanetin bağırimi deldi,
Mazide yaşanmış günler güzeldi,
Geleceği çöpe atım sana sormadan...

Barış Hayrettin Bilgiç

Soğuk Yarım

Aşk vurgunu derler buna
Beni çevirdin dumana
Bütün günler hepsi sana
Güneş doğar sende yarım
Neden bana gölge yarım

Hep ben mi sana koşacağım
Toz dumana katacağım
Hep yanında olacağım
Sense uzaklarda yarım
Neden bana gölge yarım

Rüzgar neden bana eser
Sanki karanlıktır her yer
Senin ki Aşk değil ezber
Sana her gün güneş yarım
Neden bende buzlu yarım.

Barış Hayrettin BİLGİÇ

Barış Hayrettin Bilgiç

Sorma

Sebebini sorma şudur diyemem
Bugün çok doluyum
Ağlayacağım
Bir şelale gibi
Dağlardan aşip
Denize dalarken çağlayacağım...
Yaslasam başımı başan olmuyor
Sanki benden başka coşan olmuyor
Yolun kenarına alıp atmışlar aşkı
Neden benden başka koçan olmuyor.

Barış Hayrettin Bilgiç

Soylu Gurup

Her akşam biz bir evdeyiz
Birimiz bin bir yerdeyiz
Hepimizde çok severiz
Grup soylu grup soylu

Çok severiz canı gibi
Şattığımız kanı gibi
Sanki kendi malı gibi,
Su kutusu Waterboxum

Grup candan grup handan
Gurubumuz binbir daldan
Saylu grup ankaradan
Su kutusu waterboxtan

Anne baba bir aileyiz
Birbirimize yetişiriz
Sanki parlayan güneşiz
Su kutusu waterbox..

Sancağıda alacağız
Şampiyonda olacağız
Bekle bizi büyük Türkiyem
Şenliklerde olacağız

Barış Hayrettin Bilgiç

Suna Küser'İN Erine yazdığı şiir

Şiir yazdın,şarkı dizdin erine,
Kuru kuru olmaz bunu bilesen...
Altın sikke takar işen beline,
O erki sen hep uğruna ölesen...

Yoksa mısra ile olsaydı hatış,
Ben gezdim dünyayı bak karış karış,
Şiir yazdı beyit dizdi hep barış,
Şiirle olsa o bir karıda kalmazdı...

Yoksa sen beg desen karşın çıkan beg ola,
Çay içesen kıpkırmızı seg ola,
Mısra ile şarkı ile gark ola
Bilmem küçük yaşta alıp eğitesen eğesen

Barış Hayrettin Bilgiç

Şeyh Şamil

O var ya O
O insanlık timsali
Kahramanlar kahramanı
İmamlar imamı
Gözümüzün nuru
Kalbimizin hissi
Aınımızın akı
Önderimiz
Canımız ciğerimiz
Her şeyimiz
İşte o
Benim dedem
Senin deden
Onların dedesi
Dedelerin dedesi
Destin dede
Şeyh şamildir O...

Barış Hayrettin Bilgiç

Ŗir

Kederimde acımda
Hep benle kaldı Ŗir
Herkes unutsa bile
O geldi ikide bir

Döktüm içimi ona
Çoğu kez rahatladım
Đolandı ayağıma
Üzerinden atladım

Barış Hayrettin Bilgiç

Şiirlerim

Duygularım kabarmış bak sizlerin yüzünden,
Yaşlar biran durmuyor hep akıyor gözümde,
Neler kopartmadınız götürmediniz benden,
Karanlığa saldınız siz beni şiirlerim...

Mahşerde; kefil olun siz bana şiirlerim,
Nikahta; yemin olun siz bana şiirlerim,
Boş kalan şu gönlümü nefretle doldurmayın,
Benim gibi hep sevin sevin şiirlerim.

Hasreti özlemi siz bana öğrettiniz,
Beni alıp göğe doğru ittiniz,
Hiç kimse yok iken sizler yettiniz,
Dostluğa çağırdınız siz beni şiirlerim.

Yaşları gözüme hep sizler doldurdunuz,
Bir gül gibi açtırıp sonrada soldurdunuz,
Neşe diye hüzün'ü bana siz aldıldınız,
Faturamı da kesin siz benim şiirlerim.

Barış Hayrettin Bilgiç

Şöhret

Nasıl şöhret olunur size anlatayım mı,
Bunu anlatırken de bir şiir yazayım mı?
Şöhret olmak istiyorsan hemen şansını dene,
Birin de olmayınca şansını ara ötekinde.
Bazen' de şans gelir durur kapı önünde,
Bazen' de duran şansını göremezsin ömründe.
Türkiye' de şöhret olmanın bir kaç türlü yolu var,
Bunlarında başında gelir cinsel arzular.
Vergi nasıl kaçırılır bunu iyi biliyorsan,
Birde vergi kaçırmada o yıl şampiyon olsan.
Basın işte o zaman seni göğe çıkarır,
Artık şöhret olmana senin demecin kalır.
Başarılı olunca hayali ihracatta,
Bir iki resim çektir şortla gezerken yatta.
Haber gönder medyaya deki yapcağım sanat,
Benimle sevişen varmı de kendini yere at.
Tarikatçıyım deyip katıl bir kaç talk şova,
Eline bir tesbih al çek bir iki selavat.
Gazeteye ilan ver deki bir şey icat ettim ben,
Ufoları gördüm de olsun büyük serüven.
Bakanların birinin yanında görün bir an,
Soranlara sevgilim deyip savur bir yalan.
Veya futbolcularla telefonda bir aşk yap,
Süper fal bakarım de gelenlerden para kap.
Bankaları hortumla kaç ülkenin dışına,
Tanınmamak için pizing taktırırver kaşına.
Gelecekte sizleri tehlike bekliyor de,
Oku üfle öptür şeyin, lezzet bulsun öpemde.
Kısacası bu şöhret çok kolay Türkiye' de,
Ünlüler gibi davran Ünlü sansın görende.

Barış Hayrettin Bilgiç

Takas

Meskene alışmış siz bir insanı,
Otağa koysanız Oba misali,
O insan orada yaşarmı dostlar,
Yamçıyı giyene versen entari,
O entari olurmu yamçı emsali.

Taksiye binene Atı verseniz,
Taksi yerine ata binin deseniz,
Bilmeyen bir insan Ata binermi?
Çocuğa bakmayı siz üstlenseniz,
O çocuk dururmu severmi seni.

Köy hayatı sürmüş siz bir insana,
Altından Köşk versen gene istemez,
O Altın köşk onu her zaman sıkar,
Durmadan hep dönmek ister köyüne,
O saray olmazki köyün emsali,

Bu Barış Hayrettin haykırır durur
Annesini yitiren çocuk misali,
O çocuk o zaman yaşar mı dostlar,
Annesiz çocuğa kucak açsanız,
O kucak olurmu Anne emsali.

Barış Hayrettin Bilgiç

Unut Beni

Verdiğin sözleri çabuk unuttun,
Beni bir gecede sattın güzelim.
Gözünden resmimi kalpten adımı,
Ne çabuk kazıyıp attın güzelim.

Nere de eski günler, olmuşuz ırak,
Ağaç gölgesine düşmüş yaşamak,
Aniden bir silkin dön geriye bak,
Ne çabuk unuttun gitti güzelim.

Bir sevda masalı bir anda bitti,
Bana gönderdiğin bir buse yetti,
Kalbine çektiğin nasıl bir setti,
Okları bir anda yuttun güzelim.

Bir sevda masalı hemen biter mi,
Kalp yerleşen aşkı hemen siler mi,
Sen bir deniz, oldun bende bir gemi,
Gözden uzaklaşıp gittin güzelim.

Barış Hayrettin Bilgiç

Yağmur Altında

Bir bahar sabahı
Yer gök simsiyah bu Kayseri'de
Evden telaşlı çıkan bir ben
Eksik eşyalarım
Kaçırılmış servis
İşim rast gitmeyecek sanki
Yok mu başımı omzuna dayayacağım
Bir babayiğit delikanlı
Derken ofise vardım
Ama kafam dumanlı....
Anladım bugün gün benden yana değil,
Zaten de olmayacak...
Önce batmıştı güneşim
Karanlıklardayım gene,
Güneş bugün de bana belli ki doğmayacak

....
Ümitsuz ve kararsız işyerine varmıştım
Savaştan çıkmış gibi
bayağı yıpranmıştım...

Ben çaresiz
Ben naçar
Ben bir aciz aşk kadını
Sanki sefaletten
Çıkartmış almıştım
Ben adımları...

Ama birde baktım ki
Ekranıma doğdu ay
Bir mucize bu sanki
Benim aşkım dolunay...
Kalbim sesleniyor'du
Onu aşka davet et
Oda sana okusun
Gece boyu serenat...
Yağmur yağsın durmadan
Her tarafa şarıl, şarıl
Bir güneş doğsun bana
Yer gök olsun parıl,parıl....
Bugün aşık olayım
Hep ona sarılayım
Bağırayım durmadan
Gök yüzü duysun heyhat...
Aşkım canım sevgilim
Bana vermez mi hayat....

Barış Hayrettin Bilgiç

Yalnızlık

Yalnızlık ne; bilir misin?
Biliyorsan, beni ancak anlarsın.
Bilmiyorsan, nasıl bir duygu diye sorma.
O zarif beyin hücrelerini, böyle şeylere yorma.
Çünkü yalnızlığı ancak yaşayanlar bilirler,
Bir yolcuda görseler ona da sevinirler.
Ben neler yaşadım neler...
Hap yaşamak için, kuruyordum hayaller,
Ne anılarım olmuştur, o tahtadan yapılmış ev'de,
Bazen dünyalar kurardım, sadece bir gece'de.
Bazen gelir bazen, gelmezdi bekçi' de.
Ne yemek yapan var nede arkadaş,
Tam karşımda birkaç, ağaç birkaç taş.
Tahtadan bu evi yapmışlardı, ta dağın tepesine,
Biraz yürüyebilirsen inerdin köy kahvesine.
Kahvede de kimse yok herkes bahçe tarlasında
Biraz yaşlı oturur köyün tam ortasında.
Sabahtan akşama dek hep orada kalırlar
Gelen geçen yolcudan bol, bol selam alırlar.
Kadınlar hep çapa yapar erkeklerse dedikodu,
Onlarda çalışsaydı ah ne güzel olurdu.
Odamda iki bardak biraz çay biraz şeker,
Sanırım yaptığım çay bir kahveciye yeter.
Yiyecek hiçbir şey yok bir ben bir kara çantam,
Uzun, uzun düşündüm acep ne yiyip yatsam.
Sonunda hayal kurup karnımı da doyurmuşum
Oturduğum iskemlede öylece uyumuşum,
Bir sofraya hazırladım sıcak ekmek, tere yağ, kuş sütü bile vardı
Yemeğe uyandığım da hepsi düşümde kaldı.
Meğer bunların hepsi sadece bir hayalmiş,
İnsan istediğini hayalinde ararmış.
Sonunda yine yalnızlık, yine hüsrana, yine o her zaman ki an
O tahtadan binada; bir ben kaldım, birde o kara çantam...

Barış Hayrettin Bilgiç

Yaradan aşkı

Beni yaradana götürmüyorsa,
Ben O aşkı alır yere çalarım.
Beni dinlemeyen öz kalbim olsa
Kendi ellerime ben parçlarım...

Barış Hayrettin Bilgiç

Yaşar Emre Bilgiç eve Hoş geldin

Yıl 2006 günlerden Pazar
Bir aralık günü sen çıkageldin
Güzel bir çocuktun değmesin nazar
Aralık ayında sen baka geldin

Altı aralıkta soğuk bir gündü
Şimdi baktığımda sanki o dündü
Dediler oğlunuz dünyaya geldi
Soğuk bir havada sen çıka geldin

Sevimli çocuksun hem de saygılı
Hayattan beklentin biraz kaygılı
Hem yakışıklısın hem de akıllı
Evimize huzur sen kata geldin

Mutlu ve huzurlu bir hayat yaşa
Rabbim nasip etsin bütün Gardaşa
Adını yazdırdık dağlara taşa
Aramıza yuvamıza huzur sen kata geldin...

Barış Hayrettin Bilgiç

Yıldırım Aydoğan Hocam'a

Dersler hep neşeli geçerdi senle,
Fıkranın biri bitmeden,diğerini dinle,
Öğrenciler hep başarılı seninle,
Sen hep mutlu yaşa yıldırım hocam...

Seni sevmeyeni görmedim inan,
Çok rahat koşarak gelirdik yanan,
Sen bize can oldun inan her zaman,
Sen hep mutlu yaşa yıldırım hocam...

Gülmeyi unutsak sana koşardık,
Hem ders çalışırdık, hem de coşardık,
Bitmez dedin lise bak bitti artık,
Bizler gidiyoruz yıldırım hocam...

Ahlatı Çortiyi sana bıraktık,
Bak sende bizlerden bıkmışsın artık,
Şor balığı ekmeğine edersin katık
Artık yalnız yersin yıldırım hocam...

Çerkezoğlu ne söylesin ne desin
Şeni tanımayan görsün ve bilsin
Sen bizim kalbimizde hep bir tanesin
Uzun yıllar yaşa yıldırım hocam....

Barış Hayrettin Bilgiç

Yıllarım

Hayat nede kısa uzun sanırsın,
Oh demeden geçti gitti yıllarım.
Bazen güzel bir tek lafa kanarısın,
Oh demeden gelir geçer yılların.

Gelirsin yedisine ilk okul başlar
Hemen arkasında orta okul var
Lise sanki sana hayatı verir
Üniversite sınavında başarılar.

Hem delikanlısın hem de liseli
Gömlek pantolondan girmez içeri
Jölenenir saçlar bir mermi gibi
Oradan gelir geçer yılların.

Kazansan okumak ayrı bir bela
İyi okul kazanmak nasipse kula
Dayanamaz ömrün geçen yıllara
Üniversite de geçti gitti yıllarım.

Sonra iş ararsın bulabilirsen,
Bir sürü yeterlik alabilirsen,
Çok uzak illerde kalabilirsen,
İş ararken geçti gitti yıllarım

Barış Hayrettin Bilgiç

Yunus Bilgiç Ağabeyim'e

DEĞERLİ AĞABEYİM YUNUS BİLGİÇ'E ithafen

Memleketten kimler çıkmışsa yola,
Sana selam vermiş mutlaka paşam
Ankara'ya her gelen hep seni bulmuş,
Harçlık almış, yemek yemiş be paşam...

Garibanı her an gözetlemişsin,
Kimini sövmüşsün, kimi sevmişsin,
Her gelen diyordu paşa beymişsin,
Her gelenden kazık yedin be paşam...

Hepimize baba oldun, can oldun,
Eksik kalan tarafları doldurdun,
Olmayacak tüm işleri oldurdun,
İşin bitti seni sattık biz paşam...

Sana dost görünen çoğu dost değil,
Ne kimseye eyvallah et ne eğil,
Çan kardeşin hep seninle bunu bil,
İyi günde kötü günde be paşam...

Noterden çevrene hep verdin hizmet,
Öz canına ise verdin eziyet,
Bak emekli oldun artık rahat et
Her şeyden elini çek artık paşam...

Tövbeni et; bak bu dünya geçici,
İbadet et dünya gelip geçici,
Rabbim bir gün olacaktır seçici,
Balık bilmesede Halık var paşam...

Tek tük dostlarını artık kaybetme,
Her gel diyenlere ağır sat gitme,
Başına gelmeyen kalmadı senin,
Pardon deme şansın tükendi paşam...

Faruk şıhım diyor gel bir olalım,
Sıtkı bacanağın orya varalım
Hep birlikte bir kebağcı bulalım,
Yıllar oldu yiyemedik be paşam....

Barış Hayrettin BİLGİÇ

Barış Hayrettin Bilgiç